

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika” dotychczas co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul.
Mostowa 17; w Grudziądzu, ul. Toruńska 22; w Inowrocławiu, Król. Jadwigi 22/23;
w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Prezjatura wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie;
8,95 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,94 zł. miesięcznie; 10,00 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicą 9,25 zł. miesięcznie.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się

Telefony: Nr Zbiorowy 2650 (trzy przewody). — Oddział w Bydgoszczy 1299

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 594.

Numer 34

BYDGOSZCZ, sobota dnia 11 lutego 1939 r.

Rok XXXIII.

Papież Polski.

Biskup Mantui-Sarto znany był na całe Włochy dla wielkiego umysłu i serca. Mimo swej godności i poważania, jakim go otaczano, odznaczał się nadzwyczajną skromnością. Wysoki Dostojnik Kościoła, jak ojciec najlepszy, przyjmował w swoje gościnne progi wszystkich. Ta powszechnie znana dobroć Biskupa skłoniła pewnie także nieznanego nikomu księdza Rattiego, który znalazł się lat temu przeszło pięćdziesiąt w Mantui, do odwiedzenia ukochanego Arcypasterza.

Wielkie było zdziwienie młodego Księdza, który wybrał się rano po odprawieniu Mszy św., do pałacu biskupiego, gdy zastał Pasterza diecezji w kuchni. Siostra biskupa pozostała dłużej w kościele. Kiedy wróciła, ujrzała swego brata z niespodziewanym gościem przy przyrządzonym przez nich śniadaniu. Zawstydzona, próbowała się usprawiedliwić.

— Mój brat zawsze taki skromny!... gdyby to odemnie zależało...

— to zrobiłabyś mnie papieżem! — dokończył z uśmiechem biskup.

— Kto wie, czy nim nie będziesz?

— A może — powiedział, uśmiechając się biskup — mojemu młodemu towarzyszkowi również przepowiesz tiarę?

— I to być może. — Odrzekła siostra biskupa.

Historyczne było to śniadanie. Przepowiednia panny Sarto spełniła się co do joty. W kilka lat później dzwony katedry świętego Piotra obwieściły całemu światu, że tron papieski obejmuje Pius X, dawny biskup Mantui. A po raz wtóry przypomniał sobie to zdarzenie ks. Ratti, kiedy w roku 1922 skroń Jego przyzdobiła tiara papieska.

Ojciec święty Pius XI, którego w przeddzień 17 rocznicy koronacji powołany wola Najwyższego odszedł ze świata żyjących, szczególnie drogi jest sercom nas — Polaków. Z dumą i radością nazywaliśmy go Papieżem Polski. Tytuł ten ma swoje uzasadnienie. Zmarły dzisiaj Następca św. Piotra był szczerze związany z losami naszego narodu. Państwem Polskim interesował się zawsze.

Cofnijmy się 20 lat wstecz. Świat rumieni się łuną pożogi wojennej. Do budzącej się z półtorawiekowego snu niewoli Polski przyjeżdża wysłannik papieża Benedykta XV. Jest nim znakomity uczony, kustosz biblioteki watykańskiej — Ksiądz Achilles Ratti.

Przybywa do kraju, który przedstawia ziemię mogił i krzyżów. Naród rozbit, rozdzielony między 3 zaborców. Świątynie w zgłiszczach. Przyjazd przedstawiciela Ojca św. do Polski nie jest zupełnie na reke reprezentantów sąsiednich państw: Besele-rowski, księciu Leopoldowi Bawarskiemu, Ober Ostowi. Z ich to postanowienia władza wizytatora apostolskiego ogranicza się do spraw czysto wewnętrznych Kościoła, bez możności wtrącania się do polityki zewnętrznej.

Nie zraża się tym ks. Ratti. Pracę swoją rozpoczął od hołdu, złożonego Najświętszej Paniency Częstochowskiej. A nazajutrz, w Boże Ciało, po uroczystej sumie w Archikatedrze warszawskiej, wyprowadził procesję z Przenajświętszym Sakramentem na Krakowskie Przedmieście. Mówił potem o tym „Przyszedłem do was, niosąc w rękach Chrystusa”.

Pierwszy przedstawiciel Stolicy Apostolskiej w niepodległej Polsce (ostatni — Archetti opuścił nasz kraj po 3 rozbiórce w 1796 r.) długo szukał odpowiedniego domu dla nuncjatury. Starania okazały się bezskuteczne. Zamieszkał więc w lokalu, oddanym mu do dyspozycji przez ks. Prałata Brzeźwiewicza. Tu przebył 3 lata.

Berlin i Wiedeń szukały ustawicznie powodu, by zarwać zaufanie, jakim społeczeństwo darzyło wysokiego przedstawiciela Kościoła. Ojcowskie serce księdza Rattiego wychodziło jednak zawsze bezpiecznie ze zdradzieckich manewrów, które paraliżować próbowały jego zbawienna działalność. Lud gwałcił się całym sercem do reprezentanta Rzymu. Poznał się na jego wartości Marszałek Piłsudski. Oceniał go świat naukowy. Nie rozumiała jedynie... Warszawa, bawiąca się po kawiarniach. Ci, którym obce są bieda i nędza, szpital, ochronki i szkoła.

Wizytator Apostolski miał serce czule na wszelką biedę. Za jego pośrednictwem przychodziły z Rzymu obfite zasiłki pieniężne i w naturaliach. W tysiące szły skrzynie kołder i płótna, które następnie biskupi polscy rozdzielali między potrzebujących. W stolicy obdarowywanie biedoty zastrzegł

(Ciąg dalszy na str. 2)

Świat katolicki w żałobie.

Ojciec św. Pius XI nie żyje

Dziś o godz. 5.30 rano zmarł polski Papież.

Wybiła smutku i żałoby godzina dla całego świata chrześcijańskiego. Najwyższy Kapłan i zwiastun „Dobrej Nowiny” zasnął na wieki. Zmarł Ojciec św. Pius XI. Najstarszy tron świata, Stolica Piotrowa została osierocona. Wieść ta wichrem rozłargnęła serca ludzkie i uderzyła dzwonem żałoby wszystkich kościołów świata. Pokolenie całe płacze dziś po zgonie Papieża. Sumienie świata powołało zamilkło. Z ciężką żalnością w sercu i my spełniamy swój dziennikarski obowiązek sprawozdawczy.

Śmierć była niespodzianką.

Rzym, 10. 2. (PAT). Ojciec święty spędził wczorajszą noc spokojnie, jednak lekarze stwierdzili lekkie podniesienie temperatury, występujące co pewien czas a wywołane, jak się wydaje, zaziębieniem. Mimo to istniała nadzieja, że Ojciec święty będzie mógł wziąć osobisty udział w sobotnich i niedzielnych uroczystościach.

Przygotował wielkie przemówienie, którego już nie wygłosi...

Rzym, 10. 2. Wczoraj po południu Ojciec święty uległ atakowi sercowemu, który minął o godz. 17. Po ataku Papież usnął. Nagle i poważnie zasłabnięcie Ojca świętego zgromadziło w Watykanie licznych uczestników kościelnych oraz niektórych członków rodziny Papieża.

W kołach lekarskich liczą się poważnie z tym, że Ojciec święty nie będzie mógł wziąć udziału w sobotnich i niedzielnych uroczystościach, związanych z 17 rocznicą koronacji Papieża i 10 rocznicą koncyliacy między Watykanem a rządem włoskim. Zdaniem lekarzy pogorszenie stanu zdrowia nastąpiło wskutek przepracowania. Papież zmęczył się szczególnie w nocy z soboty na niedzielę, przygotowując mowę, jaką za-

Ojciec św. Pius XI.

mierzał wygłosić osobiście w dniu 11 bm. do arcybiskupów i biskupów włoskich. Mowa ta prawdopodobnie będzie wreczona biskupom na piśmie.

Długie już miesiące raz po razie niepokoiły nas wiadomości o stanie zdrowia Ojca św. Był okres, że zdawało się w rachunku ludzkim, iż Jego niewymowne lata już zbliżyły Go do wieczności. Tęsknocie do Boga żywego podlegała Jego dusza. I wtedy cały świat zanosił gorące modły do Pana, by zechciał życie przedłużyć. Przychodziła poprawa. I wtedy radowały się serca nasze, w które powstawała nowa nadzieja. Były

więc odpływy i przyływy w stanie zdrowia Ojca św., wiadomości dobre i złe. Widzieliśmy, że na koniec nic jeszcze nie jest stracone, a zło może być naprawione. Gdy tymczasem w początkach bież. miesiąca doniosły depezesze, iż nastąpiły pogorszenia się stanu zdrowia. Dusznica już nie ustawała i zwidzenie było jedno, że duch jest wielki, ale ciało mdłe.

Pątniczym szlakiem przechodził Pius XI przez życie, a to zbyt wyczerpuje serce i siły. Na wzgórzu Watykańskim żył jeszcze Orzeł, ale o skrzydłach mocno schorzałych. Przygasał stopniowo. Na fotografiach prasowych rysowały się jawne, widoczne i nie wygubne już skutki choroby i zmęczenia okropnym smutkiem czasów, jakie dziś Kościół przeżywa i jakie jeszcze nastać mogą. Ciągły niepokój, troszczenie się już były ponad Jego siły i starano się nie utrudzać Wielkiego Starca, odsunąć od Niego to wszystko, co mogłoby Go niepokoić, szczególnie — wiadomości z Niemiec, byłej Austrii, Rosji bolszewickiej, Hiszpanii. Zdolność odczuwania, — raźliwość na martyrologię społeczeństw i drogę krzyżową katolików z ostatnich dni była u Niego tak wysoka, że reago- wał na wszystko zło na świecie, jak na cierpienia własnego ciała. Był jednak postacią z stygmatem woli nieustępliwej, a wysilek, ofiara, cierpienie i wyrzekanie się było Jego pokarmem życia. To też pracował aż do końca swoich dni.

W przededniu dwóch uroczystości.

Miasto Watykańskie, 10. 2. Podkreślić należy, że śmierć Ojca św. odsunęła w cień dwa niezmiernie wagi obchody: 17-lecie koronacji Papieża i 10-lecie ugody Watykanem z Kwirynałem, projektowana sobotę i niedzielę bieżącego tygodnia.

Dzieło życia Wielkiego Papieża.

W wielkim dziele niemieckim dr. Sep- pelta i dr. Lofflera pt. „Dzieje Papieża” spotykamy się z taką syntezą rządów Piusa XI:

„Nie uprzedzając sądu potomności, historyk może, rekapitulując wynik dziesięciu lat rządów Piusa XI stwierdzić, że ten pontyfikat stanowi punkt szczytowy nowożytnej historii papieży. Największą potęgę świata reprezentuje uniwersalna, potężna duchem, męska i pełna temperamentu postać wodza: jako nauczyciel kościoła, a nawet ludzkości w bardzo burzliwym okresie zajmuje on stanowisko wobec wszystkich zagadnień życia religijnego, duchownego, kulturalnego i społecznego oraz daje wskazówki i służy za drogowskaz.

Przypomnijmy sobie te dzieje pontyfikatu Zmarłego:

Z początkiem konklawe po śmierci Benedykta XV prasa włoska i francuska wskazywała, że najpoważniejszym kandydatem jest arcybiskup Mediolanu ks. kardynał Ratti. I istotnie po sześciu głosowaniach został On wybrany. Stare powiedzenie: „Chi va papa al conclave, esce cardinale”, czyli kto idzie na konklawe papieżem, wraca kardynałem — tym razem nie sprawdziło się.

Za Piusa urodził się, za Piusa przybył

(Ciąg dalszy na str. 2)

Wnętrze kaplicy Sykstyńskiej, przygotowane do konklawe.

Papież Polski.

(Ciąg dalszy)

sobie sam przedstawiciel Ojca świętego. Dziś spotkać można tych, co jako dzieci w biały koszulach dziecięciem szczeblem lat temu 20 u Felicjanek na Woli witali ks. Rattiego. Nie bez wzruszenia wspominają oni ły, które wówczas zobaczyli w ojcowskich oczach Nuncjusza.

Ks. Ratti chętnie się modlił z ludem. Ukryty w zacisznym kącie świątyni, podziwia pobożność naszego narodu. Nie zapomni chyba do końca życia obecny Ojciec św. tych chwil, które **przeklecił na śniegu wspólnie z wiernymi w roku 1920 przed Matką Boską w Ostrej Bramie w Wilnie, dokąd udał się z Marszałkiem Piłsudskim.**

Prawie równocześnie z wyzwoleniem Polski nastąpiła nominacja ks. Rattiego na nuncjusza Apostolskiego i biskupa Lepontu. Nie pojechał na uroczystości konsekracyjne do Włoch, jak się tego spodziewali tak mu drodzy — krwią najbliżsi.

Na miejsce tej uroczystości upatrzył sobie ukochaną Warszawę. Przecież nie od dziś serce jego związało się z Polską. Gdy Ojciec św. przysłał mu przez kardynała Gasparriego wiadomość o śmierci matki, te pamiętne i rzewne wyrzeki ks. Ratti słowa: **„Chętnie złożyłby: na ziemi polskiej swoje kości, bo za Polskę ofiarowałem wszystko ból, jaki przecierpiałem”.**

Konsekracja na biskupa, której dokonał JE. ks. kardynał Kakowski, przemieniła się w widowisko, które, dla wspaniałości swojej, nie miało sobie równego. Po uroczystościach nowowyswięcony Książę Kościoła powiedział, że jako **konsekrowany na polskiej ziemi przez Polaka, uważać się będzie odtąd za polskiego biskupa.** Wierności słowu temu dochował do końca życia.

Kiedy na nową mapę odrodzonej Ojczyzny padł pożarny cień czerwonego smoka — sasiada z zachodniej granicy, świat z zapartym oddechem oczekiwał tragicznego końca nierównej walki. Polski żołnierz cofał się nieustannie, opierając się w końcu o brzegi Wisły. Warszawa opustoszała. Urzędy i instytucje przeniesiono do innych miast. Kołpus dyplomatyczny dawno już opuścił stolicę.

TRWAŁ NA POSTERUNKU NUNCJUSZ PAPIESKI

I tego nigdy nie zapomni obecny Ojciec św. Jego męstwo w obliczu groźnego wroga natchnęło nową wiarą we własne siły szeregów armii polskiej. Z tej wiary zrodziło się wspaniałe, wiekopomne zwycięstwo.

Pius XI patrzył również na walki wojska polskiego o niepodległość Łotwy, o powrót Śląska i Mazurów. Za jego wstawieniem wydoszła się z rosyjskich łaznami więziennych arcybiskup Ropp i biskup Łoziński; jemu zawdzięcza złagodzenie losu arcybiskupa Cielplak.

W krótkich odstępach czasu następowały posunięcia na drabinie hierarchii kościelnej, które **doprowadziły Piusa XI aż na sam jej szczyt — ku zawrotnej wyżynie.** Od 25 kwietnia 1918 sprawował urząd wizytatora Apostolskiego. 6 czerwca 1919 otrzymał nominację na pierwszego Nuncjusza w Polsce odrodzonej, by 28 października tego roku przyjąć sakrę biskupią. Nie długo potem następuje odwołanie do kraju rodzinnego i zaszczytne powołanie do grona kardynałowskiego. Polska żegna z ogromnym żalem jednego z największych swoich Przyjaciół. A Mediolan — Stolica Ambroży i Boromeuszów — przyjmuje z entuzjazmem swojego Arcypasterza. Witają go wszyscy: i ci spod czerwonych sztandarów, i ci z szeregów fascistów i socjaliści. **Imię purpurata, przyjeżdżającego z nad Wisły, szeroko już było znane.**

Rok 1922. Umiera Benedykt XV. Kto będzie następcą? Snują się domysły wśród ludu: Maffi, De Lai, La Fontaine, Laurenti? Ale Bóg inaczej zarządził: po ośmiu głosowaniach większość opowiada się za kardynałem Rattim.

Papież Polski zasiadał na tronie Piotrowym. Ze szczytów Watykanu błogosławi całym sercem ukochanemu narodowi, z którym przeżył lata rezygnacji.

Rządził w nadzwyczaj trudnych czasach. Zgrzybiałe Jego ręce dzielnie jednak trzymały w dłoni Krzyż Chrystusowy. Nie wydarła mu go z rąk świętokradcza dłoń, co na miejscu znaków Chrystusowych chciała zatknąć swastykę, kielnię lub młot ze sierpem.

W 60-lecie kapłaństwa, 10-letnicę zakończenia bolesnej sprawy watykańskiej, w 17-lecie koronacji na Papieża — do stóp Ojca św. płynęły nieprzeliczone życzenia wszystkich katolików całego świata. I sły ku niemu modły o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Wielkiego Papieża.

Ale podobano się Panu Bogu powołać swego najlepszego sługę i widomą głowę Kościoła na ziemi przed swoje oblicze.

Ojciec św. Pius XI, sterany ciężkimi walkami, prowadzonymi zwycięsko z wrogami Kościoła, zgnany wiekiem i chorobą, odszedł, zostawiając w ciężkiej żalobie cały świat katolicki. Ale **najcięższa żaloba dotknęła wszystkich Polaków, którzy dziś kornie się modlą, aby Królestwo Niebieskie odplaciło wielkiemu Papieżowi Polaków wszystkie trudy i znoje zastużonego i tak cwałnego dla ludzkości i Kościoła żywota.**

Ks. Florian Kaszubowski.

Dzieło życia Wielkiego Papieża.

(Dokończenie.)

do Rzymu, a Piusa imię uważał za wezwanie do pokoju i dlatego też nowoobranany papież przyjął imię Piusa XI.

Rozpoczął pontyfikat po koronacji dnia 12 lutego udzieleniem z balkonu kościoła św. Piotra i Pawła błogosławieństwa „urbi et orbi” Wzięty Watykanu po raz pierwszy od roku 1870 udzielił w tej formie swego błogosławieństwa, co też było zapowiedzią szybkiego załatwienia kwestii rzymskiej.

W swej pierwszej encyklice „Urbi arcano” zapowiedział kontynuację myśli, planów i zamiarów swego poprzednika Benedykta XV pod hasłem **Pokój Chrystusowy w Królestwie Chrystusowym.** Za najwyższy cel uważa zjednoczenie ludzkości, szukającą pokoju i jedności pod berłem królewskim Chrystusa Króla.

Zapowiadając w roku 1924 rok jubileuszowy prosił papież w swej encyklice wiernych, by się modlili o przywrócenie pomiędzy narodami pokoju — pokoju wyrętego przede wszystkim w sercach ludzkich, o

ofiarowanie rodu ludzkiego Najśw. Sercu Jezusa. Papież podnosi powyższe święto do godności święta podwójnego z oktawą.

Jak już wspomnieliśmy wielką zasługą Zmarłego jest **powołanie na całym świecie do życia Akcji Katolickiej.** Ma ona odnowić i odbudować społeczeństwa w duchu katolickim, starając się przeniknąć wszelkie przejawy życia publicznego zasadami religii i moralności. Ludzie świeccy mają uczestniczyć w tym dziele i je prowadzić do największego rozkwitu. Jak powiedział swego czasu kardynał niemiecki Faulhaber: „po długiej nocy daremnego zarzucania sieci, Kościół dzięki Akcji Katolickiej w nowych czasach nabierze dawnej świeżości”. Nie przeczuwał on jeszcze tego wszystkiego, czym zagrażał będzie hitleria.

Troszczył się również Ojciec św. szczególnie obecnie aktualną sprawą małżeństwa chrześcijańskiego i tzw. życia ułatwionego, które i w Polsce znalazło swoich głośnych propagatorów. Papież w encyklice swojej z grudnia 1930 r. „Casti connubi” głosi: „Każde korzystanie z małżeństwa, przy którego spełnianiu dzięki zachłance człowieka akt zostaje pozbawiony swej naturalnej siły obudzenia nowego życia, sprzeciwia się prawu Bożemu i naturze, a ci, co tak postępują, obarczają swe sumienie ciężką winą”.

Pojawia się również wielka encyklika o wychowaniu chrześcijańskim „**Divini Illi us Magistri**”. Ojciec św. wskazuje w niej, że dążenie do udoskonalenia ludzkości, przejawiające się w próbach reform pedagogicznych znajduje zaspokojenie dopiero w Bogu. Ustala on wzajemny stosunek czynników, powołanych i zobowiązanych do wychowywania tj. Kościoła, rodziny i państwa oraz wskazuje im drogę harmonijnej współpracy.

W 40 rocznicę wiekopomnej encykliki „**Rerum novarum**” ogłasza Pius XI encyklikę „**Quadragesimo anno**” o **porządku społecznym**, jego przywróceniu, udoskonaleniu wedle wtycznych — jak się to u nas mówi — Ewangelii św. Encyklika ta spotkała się ze szczególnym wyznawaniem gorliwym w Polsce wśród ofiarnych rzesz robotników katolickich.

O światowym kryzysie finansowym, bezrobociu i wyścigu zbrojeń mówi Papież w encyklice z 1931 r. pt. „**Nova impendet**”, w której w wymownych słowach przedstawia dolegliwości naszych czasów i to zło straszliwe, które rośnie zatrważająco. Nędzy świata Ojciec św. przeciwstawia modlitwę, pokutę i Boskie Serce Jezusa.

Ze szczególną wdzięcznością wspomina my dziś dokonaną przez Ojca św. beatyfikację św. Andrzeja Boboli, którą świeżo mamy w pamięci i w sercach naszych. Ponadto Pius XI interesował się bardzo misjami i zasłużył sobie, podobnie jak Grzegorz XVI zaszczytny przydomek papieża misyjnego.

Kiedy jeszcze nie padło słowo: Polska...

Jeszcze w stolicach europejskich oficjalnie nie padło słowo „Polska”, a już papież Benedykt XV pierwszy wysłał do Warszawy swego przedstawiciela dyplomatycznego. Ks. Ratti musiał usłyszeć z ust papieża sło-

wa: „Idź na północ w imię Chrystusa, idź i nie zatrzymuj się, aż staniesz na ziemi mogił i krzyżów” (słowa z Irydiona).

Tą ziemią mogił i krzyżów była wówczas Polska. Okupanci długo nie chcieli się zgodzić na Jego przybycie. Za pośrednic-

Prymas Polski ks. kard. Hlond.

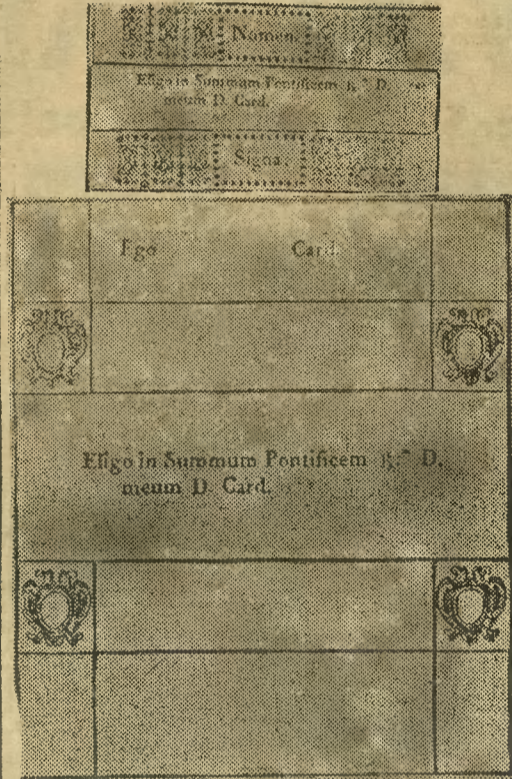
twem austriackim doszło do porozumienia. Zażądano jednakże, że wpiery msgr. Ratti będzie musiał przedstawić się władzom w Berlinie. Tak więc od pierwszej chwili delegat apostolski napotkał na wielkie trudności. W dzień Bożego Ciała w Warszawie msgr. Ratti po raz pierwszy celebrował uroczyste nabożeństwo.

Rychło zapoznaje się z miejscowymi stosunkami i boląciami Kościoła katolickiego po przejściu burzy wojennej. On zarysował wielkie linie przyszłego konkordatu ze Stolicą Apostolską. Po wyzwoleniu Polski zostaje mianowany nuncjuszem i arcybiskupem Lepantu. W nowym swym charakterze zostaje przyjęty przez marszałka Piłsudskiego, z którym zawsze stosunki wzajemne pozostały bardzo serdeczne.

Spełnia również gorliwie swe funkcje jako wysoki komisarz apostolski dla Górnego Śląska, zaskarbując sobie serca wszystkich Ślązaków.

Musiał jednak wrócić do Rzymu. Żegnano Go ze łzami w oczach. Naczelnik państwa ozdobił Go najwyższym odznaczeniem Orła Białego. Duchowieństwo i stowarzyszenia wyczęły Mu skromne podarunki. Na dworcu zebrały się ołbrzymie tłumy. Trzej kardynałowie nominacji tj. msgr. Ratti, ks. Kakowski i arcybiskup gnieźnieński Dalbor wsiadli do wagonu salonnego naczelnika państwa, by towarzyszyć Mu w podróży do Rzymu. Rychło zaczęły się też uroczystości, złączone z papieskimi konsystorzami. Rychło też został powołany na Stolicę Piotrową.

Henryk Ryszewski.

Koperta i kartka wyborcza przy głosowaniu na papieża.

nawrócenie niekatolików i uregulowanie stosunków w Ziemi św. w sensie, odpowiadającym prawom Kościoła katolickiego. Całą siłą popiera nowy papież myśl katolicką. On również w encyklice z dnia 11 grudnia 1925 ustanawia nowe święto Chrystusa Króla, które tak wspaniale się rozwinęło w Polsce, przede wszystkim w szeregach robotników chrześcijańskich. W każdej ostatniej niedzielę przed dniem Wszystkich Świętych w kościołach odbywa się

Cała Katalonia już się znalazła w rękach wojsk narodowych.

Le Perthus, 10. 2. (PAT). Wczoraj wojska gen. Franco osiągnęły o godz. 12.05 granicę francuską, wywieszając hiszpański sztandar narodowy na punkcie granicznym w Le Perthus. (Blisko morza Śródziemnego. Tym samym cała Katalonia jest zdobyta. — Red.).

Błyskawiczny manewr.

Le Perthus, 10. 2. (PAT). Nieoczekiwane nadejście wojsk narodowych wywołało w Le Perthus wrażenie gromu z jasnego nieba. Wojska gen. Franco, prawdopodobnie zmotoryzowane, przecięły drogę pomiędzy Junquera a Le Perthus, opanowały szybko prawie skrzydło oddziałów republikańskich, a niewielka grupa zajęła posterunek graniczny. Zdaje się, że manewr ten uszedł zupełnie uwagi dowództwa republikańskiego.

Jeszcze na 10 minut przed zatknięciem sztandaru nacjonalistów

na posterunku granicznym samochody z wojskami rządowymi przejeżdżały spokojnie, jak w dniach ubiegłych, przez główną ulicę Le Perthus. Nagle jednak powstała w mieście panika. Słychać było tylko okrzyki „**idą!**”. Kolumna wojsk rządowych, dotychczas maszerująca w porządku, zalała się, żołnierze zaczęli biec, starając się wydostać jak najprędzej z miasta, a samochody przyspieszyły gwałtownie bieg. Niemal równocześnie otwały się bramy wszystkich domów, których mieszkańcy zaczęli uciekać z tobozami, przygotowanymi już od trzech dni. Rozgardiasz jednak trwał krótko:

oddziały francuskiej gwardii ruchomej odparły uciekinierów w stronę wzgórz,

a żołnierze stanęli frontem do terytorium hiszpańskiego. W kilka minut po tym ukazały się pierwsze oddziały narwarskie i „Regulares”.

Niebawem oficerowie nacjonalistyczni przy-

Ostatnim sukcesem gen. Franco jest zajęcie wyspy Minorca (w grupie Balearów), mającej ważne znaczenie strategiczne na morzu Śródziemnym.

byli oficjalnie do władz francuskich, aby uznać linię graniczną.

Zajęto Minorę.

Londyn, 10. 2. (PAT). Agencja Reutersa donosi: **Wojska narodowe dokonały „oficjalnego lądowania” na wyspie Minorce.**

Wielkie wrażenie w Paryżu.

Paryż, 10. 2. (PAT). Wiadomość o poddaniu się Minorce zrobiła w Paryżu duże wrażenie, chociaż w kołach politycznych już od kilku dni spodziewano się, że po zajęciu Katalonii Minorca będzie najbliższym celem operacji wojsk gen. Franco. Jeszcze wczoraj rano jednak socjalistyczny „**Populaire**” w artykule b. premiera Bluma pisał, że Minorca dzięki swym wspaniałym fortyfikacjom jest niezwykle trudna do zdobycia i że będzie ciężkim orzechem do zgryzienia dla wojsk narodowej Hiszpanii.

Blum wysuwał nawet propozycję tymczasowego okupowania Minorcy przez oddziały międzynarodowe z francuskimi i angielskimi oddziałami na czele. Tymczasem Minorę zajęły już o świecie oddziały, które przybyły z Majorcy i Barcelony. **Jednocześnie dotychczasowy garnizon wojskowy na Minorce wypowiedział posłuszeństwo władzom czerwonym.**

35.000 w pułapce.

Perthus, 10. 2. (PAT.) Według nadeszłych tu a niepotwierdzonych pogłosek, niały manewr wojsk gen. Franco pozwolił im otoczyć pomiędzy Figueras a la Junquera **35.000 żołnierzy republikańskich, należących głównie do 18 korpusu.**

WIELKA GALA BANDEROWA.

Położenie Polski między dwoma olbrzymimi masywami, między potężniejszą Trzecią Rzeszą a ciągle wielką Rosją, wymaga od Polski mobilizacji wszystkich rezerw, wyzyskanie wszystkich możliwości. Przede wszystkim chodzi o ludzi: Im więcej nas będzie, tym łatwiej będzie nam się oprzeć.

Dlatego też tak ważna jest sprawa przyrostu naturalnego. Dlatego należy z największym uznaniem podkreślić te głosy, które wołają, aby dla wzmocnienia żywiołu polskiego w kraju wezwać emigrantów polskich do powrotu.

Osiem milionów Polaków za granicą stanowi ogromną liczbę, rozproszeni jednak po całym świecie narażeni są na stratę polskości i katolicyzmu w obcych sobie środowiskach. Niebezpieczeństwo jest tym większe, że przy obecnym nasileniu tendencji tępienia czy też asymilowania żywiołów obcych dokonuje się to bezwzględnie i brutalnie, zwłaszcza w Niemczech i Rosji, jak o tym prawie codziennie prasa donosi. We Francji, Ameryce Południowej i Północnej dzieje się to metodami bardziej humanitarnymi, co zresztą proces asymilacji przyspiesza.

W krajach Zachodu Polak stał się przedmiotem wyzysku, a częste przesładowania, godzą nie tylko w jego byt materialny, ale także w to, co najcenniejsze: w jego godność i uczucia narodowe. W niektórych krajach, traktuje się Polaków po prostu jak niewolników.

Za granicą marnują się najlepsi Polacy — przeciw emigracja pociąga najwybitniejsze, najbardziej przedsiębiorcze i wartościowe żywioły! — a tymczasem w Polsce rozpychają się elementy obce i wręcz wrogie. Dlatego katolicka „Kultura” zupełnie słusznie wiąże sprawę powrotu emigrantów z zagadnieniem emigracji żydów i przywrócenia polskości na Kresach Wschodnich. Siła i krzepkość wewnętrzna naszego narodu będzie tym większa, im prędzej i skuteczniej zabierzemy się do skupienia rozproszonego po świecie elementu polskiego. Jeżeli zaś masowy powrót Polaków do kraju nie jest od razu możliwy, to tym silniej należy dziś postawić nakaz sumienia narodowego: zahamować pęd emigracyjny żywiołu polskiego za granicę; skierować jego nadmiar na mniej zaludnione Kresy i do miast; w Polsce musi się znaleźć chleb i praca dla każdego Polaka!

Pamiętajmy, że chodzi tu nie o byle co: od r. 1919 do r. 1938 wyemigrowało 2.017.400 osób. Wróciło do Polski 914.200 osób.

Czyli, że straconych zostało dla Polski przeszło milion Polaków, w pracy dla Polski nie bierze udziału ponad dwa miliony rąk roboczych!

Humor polityczny.

MENU.

I.
Co na pierwsze dać śniadanie
I na drugie, bo już blisko?
— Pierwsze Wiedeń, drogi panie,
Drugie Czechy i to wszystko...

II.
— A na obiad, miły panie,
Może coś ciepłego wreszcie?
— Tak! Więć kolonialne danie,
Tylko dużo mi przynieście...

III.
Co pan na kolację każe?
Zrazy à la Bonaparte?
Nie, to jeszcze się okaże
Niech pan, proszę, poda kartę...
(„Kurier Warszawski”).

KOLONIA.

Była dyskusja polityczna,
Gdy odpowiedzi przyszedł czas,
Jaka kolonia egzotyczna
Najbardziej by cieszyła nas...

Długo sprzeczano się, kłócono,
I długo trwał gorący spór,
Wreszcie na jedno się zgodzono:
Grenlandia — to kolonii wzór.

Choć byłaby w tym trudność nowa,
I nawet gospodarczy szok.
W Grenlandii Pomoc by zimowa
Musiała trwać przez cały rok.

— Lecz bezrobotnych, moi mili,
Wtedy zabrakłoby — ktoś rzekł —
Przez cały rok by się trudnili
W Grenlandii, uprzążając śnieg.
(„Kurier Warszawski”).

Dziesiątego lutego cała Polska obchodzi rocznicę pamiętnego dnia, gdy z rozkazu Marszałka Józefa Piłsudskiego generał Józef Haller na czele wojska polskiego wjechał konno w fale Bałtyku pod Puckiem, obejmując morze polskie uroczyste w ponowne władanie Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej. Rokrocznie obchodzimy uroczyste tę najpiękniejszą z rocznic polskiej historii wojennej. W tym roku jednak rocznica powrotu Polski nad Bałtyk jest szczególnie uroczysta i wspaniała. Duma nas rozpięra. Nie tylko bowiem nad Gdynią powiewa wielka gala banderowa, lecz i

Jak pamiętamy, jeszcze w r. 1926 rzucona została na łamach „Polski Zbrojnej” myśl, aby wśród wojska zbierano składki na wybudowanie łodzi podwodnej. Miała to być, jak to nieraz wówczas pisano i mówiono „łódź podwodna im. Marszałka Piłsudskiego”. W roku 1933 utworzony został Fundusz Obrony Morskiej, tak zwany popularnie FOM, na którego czele stanął generał Kazimierz Sosnkowski. *Zamiast jednej jednostki morskiej im. Marszałka Piłsudskiego musi ich powstać wiele. Tyle, ile potrzeba, aby Polska stała się potężnym mocarstwem morskim.* Cały naród

Cała Polska

gra i wygrywa

Tam gdzie w każdej Loterii wygrywa się miliony złotych

Tam gdzie tysiące rodzin osiąga szczęście i dobrobyt

Tam gdzie od szeregu lat pada mnóstwo wielkich wygranych

Tam gdzie sprawdza się prawo nieprzerwanej serii szczęścia

a więc w niezmiennie szczęśliwej kolekturze

» NADZIEJA «

WARSZAWA, MARSZAŁKOWSKA 117
LWÓW, LEGIONÓW 11

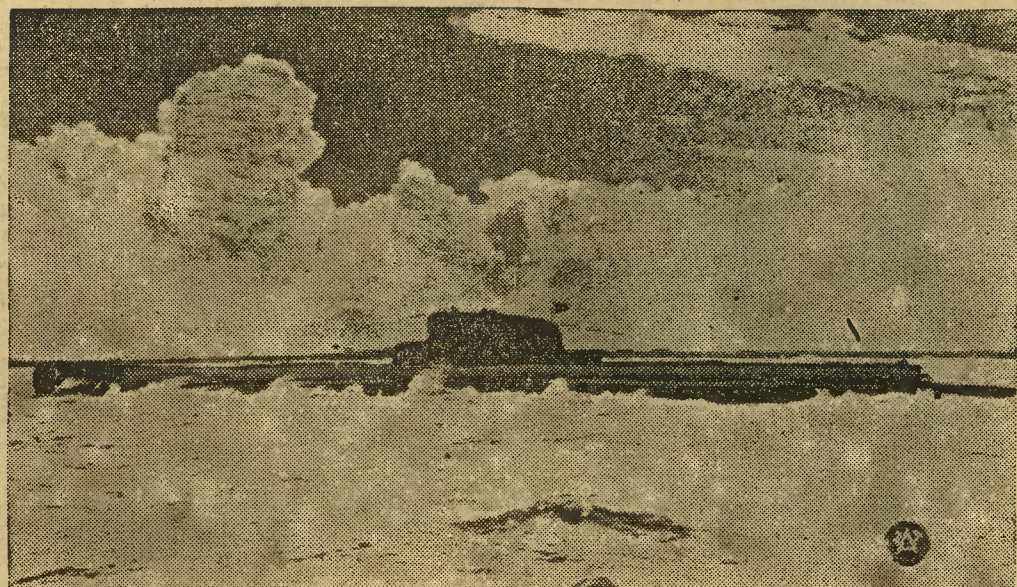
Ciągnięcie 1. klasy już 23 b. m.

N 1218

nad całą Rzeczypospolitą Polską. Nasza miłość dla odzyskanego Bałtyku to nie są same tklive i cklive nastroje marynistyczne, mewy i fale, dźwigary i nabrzeże: oto wpływa do portu wspaniały okręt podwodny ORP „Orzeł”. Zbudował go naród polski ze składek groszowych zbieranych pracowicie przez lat szereg. To już nie biała fregata szkolna, przepiękny Dar Pomorza o idealnych liniach i romantycznych żaglach, w których zakłęty jest czar morza i nasze sny o potęgę w szumiących przestworzach. To groźny, stalowy strażnik naszych brzegów, uzbrojony w straszliwy orzeł.

Okrzepliśmy i wyrośliśmy nad wszelkie spodziewania: idea, którą Dar Pomorza — nasz ambasador na morzach świata — głosi wszystkim narodom, że *Polska na morzu to będzie wielka rzecz*, ma swą stalową ochronę w rozbudowującej się nieustannie flocie wojennej, której przybywa dzisiaj nowa jednostka ORP „Orzeł”.

polski płaci składki na FOM. Wiemy dobrze o tym, że tam *ani jeden grosz nie idzie nawet na administrację, lecz wyłącznie na budowę okrętów*, to też zbiórka na FOM tak jak i na Fundusz Obrony Narodowej daje zaiste wspaniałe wyniki. *Nie łódź lecz okręt podwodny, przepyszny, został zbudowany i jeszcze pozostało nadwyżki 2 miliony 600 tysięcy złotych*, na dalsze inwestycje w flocie wojennej. Nie wiemy, czy zbuduje się za nie ścigacze, czy też będą one początkiem funduszu na dalsze okręty podwodne, czy krążownik, którego nie mamy jeszcze *ani jednego (mała Finlandia ma ich dwa!)*. Władze naczelne naszej marynarki wiedzą najlepiej czego naszej flocie potrzeba. Społeczeństwo zaś wie jedno: *w ofiarności na FOM nie wolno ustawać*. Przeciwnie. Każde osiągnięcie musi nas tylko pobudzić do dalszych wysiłków, jesteśmy bowiem jeszcze wciąż bardzo daleko w tyle za innymi państwami.

Nowy okręt podwodny „Orzeł” w drodze do Gdyni, gdzie zostanie dziś uroczyste wcielony do sił zbrojnych morskich Rzeczypospolitej.

Niesłusznym jest mniemanie, że dopiero nasze powojenne pokolenie „odkryło Amerykę” i zrozumiało potrzebę pracy na morzu. Ilekroć w dawnej Polsce byliśmy w dobie prawdziwej potęgi, pracowaliśmy także na morzu i byliśmy na nim silniejsi niż dzisiaj jesteśmy. Propagandy tylko nigdy u nas nie było, ani zdobyczy kolonialnych, które są konkretną realizacją pracy na morzu.

Na Czarnym Morzu mieliśmy ongiś całą flotę, a kilkanaście statków handlowych polskich wozilo naszą złotą pszenicę do Turcji i Grecji. *Już w roku 1790 mieliśmy w Chadzibeju, w dawnej Odesie, polską stocznie i prawdziwą przegdynię, w której znajdowały się nasze własne urzędnictwa portowe.*

W 1593 r., gdy król Zygmunt III udał się z oficjalną wizytą do Szwecji, towarzyszyło mu — jak pisze p. Kazimierz Lepszy w Jantarze nr 4 — 57 okrętów i „około 6.000 Polaków: dygnitarzy, szlachty, żołnierzy i pachołków otrzymało wówczas po raz pierwszy chrzest morski. Niewątpliwie jest to cyfra imponująca, z którą się jeszcze raz spotykamy choć już w mniejszym zakresie w wyprawie w r. 1598. W każdym razie nigdy ani przed tym, ani nigdy po tym w dawnej Rzeczypospolitej tak masowego rejsu Polacy nie odbyli”.

Gdyby dzisiaj Pan Prezydent Rzplitej chciał się udać z wizytą oficjalną do Szwecji nie miałby w swej asyście 57 okrętów wojennych, bo nasza flota tyle ich nie posiada, mimo, że tyle się rozpisujemy na temat naszego entuzjazmu i zapału do „frontu do morza”.

Lepiej stawaliśmy frontem do morza dawniej, mimo że wówczas żadna Liga Morska i Kolonialna nie chwaliła tak ciągle, że wreszcie oczy nasze się otworzyły.

Relację o tej Zygmuntońskiej podróży spisuje m. in. starosta Kielcewski w liście do „pana generała Wielgopolskiego Jadama Sędziwoja Czarnkowskiego” którą w tymże „Jantarze” z grudnia 1938 r. podaje p. Kaz. Lepszy.

Pan starosta opisuje wielkie sztormy i przygody swoje na „Wilku” który znajdował się wśród okrętów towarzyszących najbliżej Jego Królewskiej Mości i donosi, że „*Król JM. dłużej nieczekając z tymi co przybyli, tylko siedemnastą okrętów wszystkiego wjechać musiał do Stokholmu*”. Tylko „siedemnaście okrętów wszystkiego” — oto była ideologia morska dawnej Polski, którą — tak twierdzimy wciąż dumnie — przewyższyliśmy tak bardzo!

A król, niezadowolony z tak małej asysty czekał wszak aż „*trzy niedziele wśród skał*”, o dwadzieścia mil od Sztokholmu, aż cała flota rozproszona przez sztorm okropny zbierze się i należycie godnie uczci Majestat Głowy Państwa nadbałtyckiego, jakim była wówczas tak jak i jest dzisiaj — Polska. Nie doczekawszy „*tylko z siedemnastą okrętów wszystkiego*” wjechać musiał do Sztokholmu!

„A my wszyscy — pisze pan starosta — *kilkadziesiąt okrętów cośmy za Królem J-Mością szli, zarzeczmy od samych skał wszyscy odpadli i tak całą pięć niedziel po morzu śmy się błakali*. Na tym okręcie gdzie ja był, podadmirali był i tak powiedział, że dwadzieścia sześć lat, jako po morzu żegluję, a nigdy nie był w większym niebezpieczeństwie i więcej morza nie zbiegał jak przez ten czas. Byliśmy na morzu moskiewskim, finlandzkim, kurlandzkim i te pobiegawszy nazad nas wiatr obrócił... itd. itd.”

Gdy dziś powiewa nad Polską *wielka gala banderowa*, gdy tak jesteśmy dumni, tak rozradowani z przybycia ORP Orła, *bo każdy atom z jego stali to nasze grosze i nasze serca Ojczyznę morską miłujące*, pamiętajmy o tych 57 okrętach Zygmuntońskiej asysty i o tej stoczni w Chadzibeju, gdzie naprawdę nie robiono nam takich impertynencji jak ostatnio we własnym porcie przy pamiętnym założeniu stępki s. s. „Bielsko”...

To też nie spoczywajmy na laurach naszego „*uświadczenia morskiego*” lecz płynijmy pełną parą ku dalszym ORP „Orłom”, strażnikom błękitnej granicy.

Zofia Żelska-Mrozowicka.

W KRAJU

Prawie milion młodzieży korzysta z pomocy zimowej. Wojewódzkie komitety pomocy zimowej opracowały plan robót dla bezrobotnych. Pogoda w ostatnich dniach umożliwiła prowadzenie normalnych robót w Warszawie i innych okręgach. Plan pomocy zimowej dla dzieci przewiduje przyjdzie z pomocą 900.000 dzieciom, uczęszczającym do szkół powszechnych. Większość z tej dziatwy otrzyma ubranka i obuwie.

Kartka Pogotowia przejechała kobietę. W Warszawie w Alejach Jerozolimskich pod karetką prywatnego „Pogotowia Ratunkowego” dostała się 26-letnia Helena Zielińska, która odniosła szereg obrażeń. Ranna przewieziono do szpitala. Kierowca Marian Konopka został zatrzymany.

W Koszarach powstanie pierwsza w Polsce szkoła rolnicza dla dziewcząt. Ministerstwo oświaty przystąpiło do tworzenia specjalnych szkół rolniczych dla dziewcząt. Pierwsza taka państwowa szkoła powstanie w miejscowości Koszarach.

Zabił córkę — kleptomankę. W Mikulicynie aresztowany został Poleśnyj, który swą 11-letnią córkę tak długo bił harapem, aż nieszczęśliwe dziecko skonało pod ciosami. Dziecko cierpiało na kleptomanię.

Zdradziłkiś lód. Na Wileńszczyźnie utonął w jednym dniu trzy osoby wskutek załamania się lodu. Pod Dobrypołem utonął A. Ciszewska, przechodząc przez rzekę, na jeziorze Dobromyśle utonął woźnica M. Mućko po załamaniu się lodu pod saniami, na Dziśnie utonął rybak A. Grzymień.

Budowa dworca centralnego w Warszawie postępuje. Przy budowie gmachu nowego dworca centralnego w Warszawie, zastosowano najbardziej ścisłą izolację wejść i otworów okiennych, co umożliwia nieprzerwaną pracę w ciągu całej zimy. Niebawem rozpocznie się wykańczanie wnętrza głównej hali pasażerskiej, salonów recepcyjnych i wyjść na perony. Nowy dworzec centralny oddany będzie do użytku pasażerów jeszcze w ciągu r. b.

Woźnice wiejscy — strzeżcie się! Organizacje automobilistów występują do władz administracyjnych o obostrzenie kar za wykroczenia woźniców szosowych, co jest przyczyną ciągłych katastrof. M. in. wystąpiono z wnioskiem o stosowanie kary bezwzględnej aresztu za spanie podczas jazdy furgonów. Są to wypadki stale obserwowane wśród woźniców wiejskich.

Jezuici w Polsce. W Polsce zakon Jezuitów obejmuje dwie prowincje: wielkopolsko-mazowiecką i małopolską. Pierwsza z nich liczy 389 członków, druga 455. Samych kapłanów liczą obie prowincje polskie 284.

Najmłodszy... dziadek. Mieszkaniec Lipin Antoni Krupa jest niewątpliwie najmłodszym dziadkiem w Polsce, licząc bowiem 38 lat ma już 2-letniego wnuka.

Znakomity baletmistrz polski zaproszony do Tallina. Światny polski baletmistrz Piotr Zajlich został zaproszony do Tallina, gdzie wystawi w tamtejszej Operze — trzy balety Szeherazade, Preludia Chopina i Wesele w Ojcowie.

Nowa próba złagodzenia losu mniejszości po obu stronach.

(n) Źródła niemieckie więcej wiedzą o rozmowach ministra Becka z ministrem Ribbentropem, aniżeli urzędowa polska agencja telegraficzna uważała za stosowne wtajemniczyć prasę polską.

Mimo zaprzeczeń z pewnej strony, że o powołaniu komisji mieszanych polsko-niemieckich dla złagodzenia losu mniejszości po obu stronach — w ogóle nie było mowy, niemiecki „Pressedienst” twierdzi kategorycznie, że w najbliższych dniach zbiorą się te komisje w Berlinie i w obradach wezmą udział przedstawiciele ministerstwa spraw zagranicznych i wewnętrznych Polski i Niemiec. Według informacji bydgoskiej „Deutsche Rundschau”

„postanowiono w toku rozmów gościa z Rzeszy z ministrem spraw zagr. Beckiem utworzyć bezzwłocznie po stronie polskiej i niemieckiej komisje rządowe, mające przystąpić natychmiast do pracy celem obustronnego zbadania skarg mniejszościowych oraz pomysłów i przyjaznego załatwienia ich w duchu nowopowtórnego niemiecko-polskiego porozumienia.

Na czele przeznaczonych do rokowań delegacji mają stanąć kierownicy referatów dla mniejszości narodowych w mi-

nisterstwach spraw wewnętrznych, to znaczy, że strony polskiej dyrektor ministerialny Żyboriski z Warszawy, a ze strony niemieckiej dyrektor ministerialny Völlert z Berlina”.

„Deutsche Rundschau” dodaje do tej informacji oświadczenie, złożone przez min. Ribbentropa przed odjazdem w gronie ścisłym dziennikarzy niemieckich z Rzeszy jako „objaśnienie” do urzędowego komunikatu polsko-niemieckiego o wynikach jego wizyty warszawskiej.

„Minister spraw zagranicznych Rzeszy stwierdza przy tej sposobności, że jego zdaniem panuje i po stronie polskiej szczerza woła wyjaśnienia tworzących się między Niemcami i Polską spraw i doprowadzenia do celowego ich rozwiązania. Należy tu przede wszystkim pamiętać o obustronnym problemie mniejszości narodowych, o jednym z najważniejszych zagadnień, których rozwiązaniu należy natychmiast się podjąć. Wpierw zostaną utworzone obustronne komisje, już się tworzące, które zajmą się stwierdzeniem życzeń mniejszości narodowych, by je doprowadzić do zaspakajającego rozwiązania”.

I czemu o tym wszystkim P. A. T. milczy?

Ksiądz uratował życie wywiadowcy policyjnemu.

W czasie ucieczki zginęli dwaj bandyci.

Sandomierz, 10. 2. W końcu listopada ub. roku z więzienia sandomierskiego wypuszczono dwóch bandytów: Jana Rożka i Jana Śmigła. Po kilku dniach obaj wrócili do Sandomierza, widocznie planując rabunek. Zostali zatrzymani na ulicy przez wywiadowcę policji.

Podczas odprowadzania na posterunek

dwaj zaczęli uciekać. W pośpiechu za nimi udoło się dwóch policjantów i wywiadowca. W ucieczce bandyci zabili jednego z policjantów i zbiegli.

Przez długi czas nie można było odszukać ich śladu, dopiero w tych dniach, gdy bandyci przeniesli się do pow. sandomierskiego, odszukano ich trop. Urządzili oni so-

Odmladza, odżywia tkanki, ściąga pory To PUDRU ANTIBA najlepsze walory.

W końcu listopada ub. roku z więzienia sandomierskiego wypuszczono dwóch bandytów: Jana Rożka i Jana Śmigła. Po kilku dniach obaj wrócili do Sandomierza, widocznie planując rabunek. Zostali zatrzymani na ulicy przez wywiadowcę policji.

Przechodzący właśnie ulicą jeden z miejscowych księży, widząc, co się dzieje, skończył między bandytów a wywiadowcę, ratując w ten sposób życie wywiadowcy. Ban-

dyci kryjówkę u Wincentego Marca w Wilczycach. Tu zostali otoczeni przez policję, która wezwała ich do złożenia broni. Bandyci usiłowali zbiec i gęsto się ostrzelali z rewolwerów. Podczas strzelaniny obydwa bandyci zostali zabici na miejscu. Wywiadowca policji został ranny.

Kongres inżynierów miernictwa.

Warszawa, 10. 2. (Tel. wł.) Dzisiaj w auli politechniki rozpoczyna obrady I. kongres inżynierów miernictwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Pierwszy kongres ma dać przegląd dorobku w dziedzinie miernictwa, ma przedstawić wszechstronną użyteczność tej gałęzi techniki dla gospodarstwa narodowego, obrony państwa, wszelkich inwestycji budowlanych oraz zwiastującą z tym rolę in-

żyniera mierniczego, ponoszącego trud wykonania studiów w terenie i planów dla przyszłych projektów gospodarczych. Stopień zainteresowania kongresem, który wyraża się ilością uczestników ponad 500 inżynierów, jak również znaczna ilość nadesłanych referatów wskazują na to, że jest nie tylko potrzebna, ale wręcz konieczna.

Andrew Soutar

Przekład autoryzowany z angielskiego.

34)

(Ciąg dalszy)

— W palniarni w rogu z lewej strony koło orkiestry siedzi młoda kobieta brunetka. Proszę ją zawiadomić, że Spinnett rozmyślił się i nie wróci na jacht. Ona zrozumie. Może pan dodać, że jestem skończonym tchórzem, że przez ostatnie pół godziny na próżno starałem się przewyciężyć trwogę przed żywiołami. Wobec tego pojedę drogą lądową. Ona zrozumie. O! zrozumie! I opuścił hotel.

IX.

Szpieg przeciwko szpiegowi.

Nawet najbliższy przyjaciel Spinnetta nie potrafiłby przewidzieć posunięć słynnego detektywa. Ale on sam, gdyby był szczerzy, przyznałby się, że nigdy nie wie, co robi za chwilę. Był mądry i przebiegły. Mimo to zdawał się przeważnie na głos instynktu i rzadko się zdarzało, żeby go ta metoda zawiodła. Ponieważ lekceważył kobiety, trudno było się po nim spodziewać zbytniej rycerskości. Nie wiedział i nie był cie-

kawy, co sobie pomyśli o jego postępkach czarująca Lola. W jego pojęciu kobiety — to pionki, którymi się gra, a gdy są niepotrzebne, odrzuca.

Z hotelu udał się na stację. Pojechał do Chichesteru, skąd zatelefonował do Timsona z zapytaniem, czy od chwili, gdy przepuścili kilka szylingów na ostatnią rozmowę, nie zaszło nic nowego. Timson powtórzył swój raport, dodając, że siostra Bartona dzwoniła dwa razy.

— Mówiła, proszę pana, że niepotrzebnie bała się o siostrę, żonę lorda Dargota. Siostra żyje i jest zdrowa, chociaż, gdy się spotkały, zachowała się bardzo dziwnie i panna Barton nie wie, co o niej myśleć.

— A nie mówiłem? — wykrzyknął Spinnett. — W takim razie jadę do Portugalii. Należy mi się wypoczynek. W Southamptonie niewyraźnie cię słyszałem, stary łobuzie, ale to może dlatego, że dostałem kataru i mam szum w uszach, chociaż prędzej ty zawiniłeś. Mówiłeś, jakbyś miał chrypeć.

W Chichesterze Spinnett wysiadł i poszedł do domku pani Crosby Dick. Na-

wet nie pukał. Z zewnątrz widział, że pojechała. Jej mógł zaufać. Na niej nigdy się jeszcze nie zawiodł. Wyprawiła się do Stoney Ridge, jak to było umówione.

— Przykro mi, że nie znoszę kobiet — mówił do siebie — ze względu na nią. Gdyby nie to, przepadałbym za Marią.

Pojechał do Newhaven. Statek do Dieppe odpływał dopiero za godzinę. Spinnett czekając przyglądał się małym chłopcom na tamie łowiącym rybki. Postanowił jechać do Portugalii, ale samodzielnie.

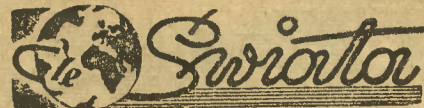
Z Dieppe posłał lordowi ilustrowaną pocztówkę. Zawiadomił, że jedzie do Lizbony i wyrażał nadzieję, że kapitan Grissen nie będzie się na niego gniewał.

Karczmarz „Pod Przemytnikiem” w Stoney Ridge zmienił się do niepoznania. Zauważyli to nawet najgłupszy, to też szeptem i uwagom nie było końca. Barczysty brodac, taki zawsze towarzyski, stał się ni stąd, ni zowąd ponury i obraźliwy. Zebrani gospodarze zaczęli z niego pożartowywać. Jeden zrobił spostrzeżenie, że Joe Smoodge spogląda raz po raz w stronę drzwi.

— Może nie zapłacił czynszu i boi się, że przyjdą po należność.

Gospodarz miał oczy dziwne, jakby udręczone. Ale wieśniacy choć podejrzliwi z natury, byli litościwi. Szeptali między sobą, jakie to nieszczęście spotkało nieboraka przez śmierć żony. Przypominali sobie, jak się ta para kochała. Ale ci, co mu chcieli wyrazić współczucie, usłyszeli w odpowiedzi burkliwe słowa. Więc opinia wioskowa orzekła, że „z tego żalu” nawet mówić nie może.

Niebawem nastreczył się nowy przed-

— **Koleje niemieckie budują 1100 parowozów.** Dla usunięcia braków w kolejnictwie niemieckim przewidziano w budżecie na r. 1939 budowę 1100 lokomotyw parowych, 44 elektrycznych, 700 brankardów, 1.100 wagonów osobowych i 11.000 wagonów towarowych. Władze kolejowe Rzeszy noszą się ponadto z zamiarem zaciągania pożyczki na cele inwestycyjne.

(Prosimy porównać te cyfry z „inwestycjami naszych P. K. P.).

— **Łąki kwitną w Rumunii.** Podczas gdy w całej Rumunii nastąpił nawrót zimy z bardzo silnymi mrozami i opadami śnieżnymi, w miejscowości Balczik nad morzem Czarnym jest ciepło, jak podczas lata. Łąki pokryły się wiosennym kwieciami, a ostatnio przeszła nad Balczikiem burza z piorunami i hyskawicami, trwająca 20 minut.

— **Pół miliarda funtów na zbrojenia.** Preliminowane na rok budżetowy 1939/40 wydatki na zbrojenia angielskie wynoszą około 500.000.000 funtów szterlingów. W roku ubiegłym preliminowano na ten cel 343.250.000 funtów.

— **Niedźwiedzie w Pirenejach.** Grupa wiejskich myśliwych zabiła ostatnio dwa młode niedźwiedzie w Luchon (południowa Francja). Dowodzi to, że zwierzęta te wbrew zdaniom przeciwnym żyją jeszcze w Pirenejach.

— **Elektryczna maszyna do golenia.** We Francji ukazała się wiadomość o skonstruowaniu elektrycznej maszyny do golienia. Maszynka posiada te wady, że czas golenia jest dłuższy, niż przytwa lub żyłką. Natomiast elektryczna maszyna do golienia posiada te zalety, że jest wykluczona możliwość skażenia, czy też zdarzenia naskórka. Wynalazek może mieć duże zastosowanie w szpitalach.

— **Jezuici w świecie w cyfrach.** Według najnowszej statystyki, zakon Jezuitów liczy obecnie 25 683 członków, w tym 11 631 kapłanów, 8 783 scholastyków oraz 5 269 braci zakonnych. Oznacza to — przyrost o 223 członków Towarzystwa Jezusowego. Zakon T. J. podzielony jest na asystencje włoską, niemiecką, francuską, hiszpańską, angielską, amerykańską, słowiańską i Ameryki Łacińskiej. Najsilniejsza jest asystencja amerykańska, licząca 5 319 członków. Na misjach zagranicznych pracuje obecnie 3 649 Jezuitów.

— **Susza i deszcze w Brazylii.** W stanie Rio Grande do Sul panuje straszliwa susza. W północnych stanach Brazylii panują ulewne deszcze. Donoszą z Minas Geraes, że rzeki wezbrały tam o 115 m. ponad stan normalny. Tory kolejowe „Central do Brasil” są pozalawane w wielu miejscach i ruch kolejowy jest przerwany.

— **Alkohol metylowy sieje śmierć.** W jednej z wsi we wschodniej Słowacji zachorowało po spożyciu metylowego spirytusu 62 cyganów. Pięciu cyganów już zmarło a 15 walczy ze śmiercią. Wśród zmarłych znajduje się 11-letni chłopiec.

— **Wypadek podczas manewrów.** Podczas ćwiczeń eskadry włoskiej w zatoce Neapolitańskiej, torpeda trafiła w jeden z okrętów, którego panczer został przeźrany. Dwóch marynarzy poniosło śmierć, a jeden jest ciężko ranny.

miot ciekawości i rozważań. Przyjechała „pani” i zamieszkała „Pod Przemytnikiem”. „Taka, co to maluje obrazki”. Gospoda rzadko miewała gości zjeżdżających na dłuższy pobyt. Gdzie Smoodge umieści taką panią? Przecież nie ma żadnych pokoiów. W jaki sposób pani Crosby Dick wymogła na nim, że jej dał izdebkę, nie ma ostatecznie znaczenia. Między innymi powiedziała mu żartobliwie, że dawno wyszła z wieku, w którym kobieta może być niebezpieczna.

— Kocham wiesz — mówiła — i lubię pasjami malować. Może już mi niewiele życia pozostało i umierałabym z bólem serca, gdybym nie zdążyła namalować trochę widoków Sussex. Pięknio tu u was, cudnie. Zapłacę za pokój, ile się będzie należało. Przywykłam do samotnego życia i nie znoszę, jak mi kto usługuje. Dajcie mi tylko pokój. Będę wychodziła i przychodziła, kiedy mi się będzie podobało. Wam to chyba nie będzie przeszkadzać. Swoboda to dla mnie wszystko.

Jeżeli gospodarz jeszcze się wzdragał, to wzięła go pochlebstwem. Udawała zachwyconą jego urodą.

— Ja potrafię także malować portrety, nie tylko widoki — chwaliła się. — Pan ma głowę tak szlachetną w wyrazie, tak poetyczną i te bary — wspaniałe! Chętnie bym pana wymalowała, gdyby pan znalazł trochę wolnego czasu...

Maria umiała sobie radzić. Nawet Spinnett musiałby ją pochwalić. Karczmarz wynajął jej pokojek od podwórza i przyglądał się, jak ustawiała sztalugi.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Rozmaitości polityczne.

SOCJALISTYCZNY MAGISTRAT W ŁODZI

W ubiegłą środę odbyło się w Łodzi pierwsze posiedzenie Rady Miejskiej, wybranej w dniu 18 grudnia br.

Na posiedzeniu dokonano wyboru nowego Zarządu Miejskiego. Prezydentem został wybrany Jan Kwapiński, wybitny działacz PPS. Poza tym dokonano wyboru 3 wiceprezydentów w osobach: Antoniego Portala, Artura Szewczyka i Adama Walczaka. Wszyscy trzej z PPS. Lawnikami zostali pp. Grzegorzak i Zwierzewicz ze Stronnictwa Narodowego, Andrzejak, Miłszewski, Matula, Malinowski, Millnau i Zygelboim z PPS i Bundu (żyd. partią socjalistyczną) oraz Bronisław Boruch (z Ozonu).

Nie po raz pierwszy Zarząd Miejski w Łodzi przechodzi w ręce socjalistyczne. W poprzednich wypadkach niezbyt szczęśliwie dla Łodzi kończyły się ich rządy, mamy poważne wątpliwości czy obecnie to inaczej się skończy. Narodowy ruch robotniczy w Łodzi z faktu wyboru socjalistycznego Zarządu, wmiem wyciągnąć odpowiednie konsekwencje. Trzeba się zabrać do wyłożonej i planowej roboty już teraz, aby za 5 lat, kiedy nadejdą nowe wybory, rządy w robotniczej Łodzi nie przeszły w ręce niewłaściwe, bo że po 5 latach na ratuszu łódzkim nie będzie socjalistów jest więcej niż pewne.

OSTATECZNY WYNIK WYBORÓW W GDYNI

Gdynia. Po dokładnych obliczeniach ostateczny wynik wyborów w Gdyni przedstawia się następująco: Stronnictwo Narodowe 14 mandatów, PPS 14 mandatów, OZN — 4 mandaty.

Wyniki niedzielnych wyborów do Rady Miejskiej w Gdyni omawiane są w dalszym ciągu przez prasę. Ponad wszystkie momenty góruje fakt kłeski „Ozonu”, tym znamienniejszy, że Gdynia uważana była zawsze za środowisko wybitnie prorządowe, w którym, jak to wykazały wyniki obu ostatnich wyborów sejmowych w roku 1935 i 1938, hasła opozycji nie znajdują rzekomo poważniejszego oddźwięku.

Legendę tę rozwiały niedzielne wybory, z których okazało się, że na 32 radnych „Ozon” zdobył 4. Władze Str. Nar. i PPS oceniają wybory niedzielne jako wyjątkowo korzystne dla siebie, przy czym warszawski „Dziennik Narodowy” nie omieszkał znowu wtrącić ulubionego swego motywu, że „znamienny jest całkowity zanik Str. Pracy w Gdyni, co dowodzi rzekomo, że dawni zwolennicy NPR i Ch. D., silnych kiedyś na tym terenie, rozplynęli się, zasilając szeregi innych ugrupowań. Równocześnie podkreślając dalej rozmiary zwycięstwa wyborczego swego stronnictwa, warszawski „Dziennik Narodowy” dowodzi, że w poprzedniej Radzie Miejskiej w Gdyni Stron. Narodowe posiadało tylko 1 radnego, a obecnie uzyskało 13 (w rzeczywistości 14).

W związku z tego rodzaju przedstawieniem sprawy stwierdzić należy, że w ostatnio przeprowadzonych w marcu 1933 roku wyborach miejskich w Gdyni wybierano 12 radnych, obecnie zaś 32. Organ Str. Narodowego pisze dziś, że miało ono w dotychczasowej radzie miejskiej tylko jednego radnego, tym samym mimowoli przyznaje, że spośród wybranych wówczas 4 radnych, 3 zdołało stronnictwo w międzyczasie stracić. Skoro się zaś weźmie za podstawę faktyczne wyniki wyborów w 1933 r., to okaże się, że Str. Narodowe utrzymywało jedynie swój ówczesny stan posiadania.

Co się tyczy rzekomego wpływu Stron. Pracy, to trudno wobec faktu ciągłego wzrostu Gdyni, będącej swego rodzaju miejscem spotkania całej Polski. Stwierdzić, kiedy w tym środowisku były silniejsze stowiórki jest dziś ugrupowania.

W każdym bądź razie nie radzimy cieszyć się warsz. „Dziennikowi Narodowemu” z chwilowej przegranej Str. Pracy.

Po uchwaleniu budżetu

Sejm zajmie się sprawą zmiany ordynacji wyborczej.

Warszawa, 10. 2. (Tel. wł.). W dniu 9 bm. odbyło się zebranie koła parlamentarnego OZN, poświęcone omówieniu spraw, związanych z dyskusją budżetową.

Na zebraniu dłuższe przemówienie wygłosił szef Ozonu, gen. Skwarczynski, który oświadczył, że po zakończeniu obrad budżetowych sejm powoła specjalny zespół OZN, który zajmie się projektem zmiany ordynacji wyborczej. Obóz nie dopuści jednak do tego, aby miała być uchwalona jakaś ordynacja przejściowa, czy tymczasowa, o jakiej niektórzy gorliwi zwolennicy tej zmiany marzą. Nowa ordynacja musi być dobrą zgodną z konstytucją, istniejącymi stosunkami w Polsce.

Zgon wybitnego ekonomisty polskiego.

Lwów, 10. 2. (PAT). We Lwowie zmarł śp. prof. dr Leopold Caro, jeden z najbardziej znanych ekonomistów polskich.

Dlaczego rząd nie brał udziału w pogrzebie Dmowskiego.

Oświadczenie p. premiera w Senacie.

(Od własnego sprawozdawcy parlamentarnego).

Warszawa, 10. 2. Na wczoraj. posiedzeniu plenum senatu sen. Tomaszewicz referował projekt ustawy o dodatkowych kredytach dla rządu. Przy tej sposobności zabrał głos sen. Rembelski, który wspominając śmierć śp. Romana Dmowskiego i manifestacyjny jego pogrzeb zapytywał się rząd, dlaczego ze sfer oficjalnych nikt nie wziął udziału w pogrzebie.

Imieniem zespołu niezależnych senatorów w liczbie 10 wyraził on mocne i głębokie przekonanie, że rząd powinien był wziąć udział w pogrzebie śp. Dmowskiego.

W odpowiedzi zabrał głos premier Składkowski, mówiąc: stoję na stanowisku, że nie należy nigdy walczyć ze zmarłymi, więc powody obojętne ustosunkowania się rządu do uroczystości pogrzebowych śp. Romana Dmowskiego, poruszam tylko dlatego, że sprawa ta została podniesiona przez p. sen. Rembelskiego. Nie chcę bowiem, żeby pozostało wrażenie, iż sposób, w jaki rząd ustosunkował się do uroczystości pogrzebu śp. Romana Dmowskiego był przypadkowy,

albo pochodził z jakiegokolwiek nieporozumienia.

Wysoka Izbo! Rząd, który reprezentuje i za który odpowiadamy pamięta tragiczne momenty po śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego. Wtedy to — jak i potem — Roman Dmowski, jako ideowy szef Stronnictwa Narodowego, dopuścił i tolerował, że Stronnictwo Narodowe usiłowało znieważać pamięć Marszałka Józefa Piłsudskiego, kiedy bezbronny leżał w ubóstwianej przez cały naród trumnie. Rząd pamięta o tym i, uważając, że nie ma podstawy obniżać wartości życia śp. Dmowskiego, nie miał również możliwości wzięcia udziału w jego pogrzebie (huczne i długotrwałe oklaski).

Nast. Izba uchwaliła projekt ustawy o użyciu broni przez policję państwową i organa ochrony granic, ustawę zmieniającą wojskowy kodeks karny, ustawę o państwowej służbie cywilnej. Poza tym Izba ratyfikowała umowę polsko-niemiecką oraz kilka innych ustaw. Porządek dzienny został wyczerpany prawie że bez dyskusji.

Rząd Spaaka podał się do dymisji.

Przyczyną dymisji mianowanie flamandzkiego „zdrajcy”.

Bruksela. (PAT). Rząd premiera Spaaka podał się do dymisji.

Bruksela, 10. 2. (PAT). Po zakończeniu nadzwyczajnego posiedzenia rady gabinetowej, które trwało od godz. 12,15 do 14,35, premier Spaak odczytał następującą deklarację:

Ministrowie liberalni zawiadomili radę gabinetową, że w wypadku jeśli dr Martens nie poda się do dymisji jako członek flamandzkiej akademii medycyny, dalsza ich współpraca z rządem będzie niemożliwa. Premier, wychodząc z założenia, że to stanowisko ministrów czyni mu niemożliwym dalsze rządzenie krajem, postanowił złożyć na ręce króla dymisję gabinetu.

Nominacja dr. Martensa na członka akademii flamandzkiej uchwalona została, jak wiadomo, większością dwóch głosów. Dr Martens skazany był po zakończeniu wojny szacnie na karę śmierci za zdradę główną, (jako zwolennik separatyzmu flamandzkiego. (Dymisja Spaaka, który usiłował przyciągnąć Flamandów do współodpowiedzialności za rządu krajem, oznacza, że napięcie sto-

sunków wewnętrznych wzrosło mimo usiłowań tego nadzwyczaj zręcznego polityka — red).

Bruksela, 10. 2. Po posiedzeniu Spaak udał się do pałacu królewskiego, aby wręczyć monarchs próbę o dymisję rządu. Król powierzył Spaakowi załatwienie spraw bieżących. Następnie premier przybył na krótko do Izby Deputów, gdzie część posłów zgotowała mu owację, podczas gdy nacjonaliści flamandzcy wołali: „Rozwiązać izbę”.

Król Leopold rozpocznie rozmowy w celu rozwiązania przesilenia rządowego w piątek rano.

Znów bomby w Londynie.

Londyn, 10. 2. (PAT). Wczoraj rano znaleziono w Londynie w pobliżu Edgware Road bombę zapalającą. Zawieszona straż ogniowa bombę usunęła. Poza tym dwie niewielkie bomby wybuchły w pobliżu stacji Kingscross, nie wyrządzając szkód.

Zdarzenia i ludzie.

Ryby i żydzi.

W prasie wileńskiej czytamy: „W obecności ministra Romana odbywa się zebranie zespołu Ozonu, w którym dyskutowane są sprawy, związane z działalnością ministerstwa przemysłu i handlu.

W pewnej chwili dyskusji wstaje jeden z posłów i zaczyna mówić w ten sposób: Panie Ministrze. Przemówienie moje chce poświęcić sprawie wielkiej wagi. Czy Pan zastanawiał się nad tym, jaka katastrofa grozi cenom ryb w razie emigracji żydów z Polski? Przecież żydzi są głównymi konsumentami ryb, produkcja rybna ulegnie zupełnemu załamaniu i rolnicy stracą jeszcze jedno źródło dochodu. Czy Pan minister obmyślił środki zaradcze i jakie?

Na zaokrąglonym obliczu ministra pojawił się w odpowiedzi na tę interpelację słodki uśmiech.

MOJSZE, DAJ WÓDKI!

Opowiadają, że na zebraniu zespołu rolniczego OZN senator Bundzylak, prosty rolnik z województwa lwowskiego, zapytał obecnego na posiedzeniu ministra rolnictwa Poniatowskiego, dlaczego nie parceluje się majątków ziemskich, należących do żydów? Rzecz w zasadzie słuszna... Ale argumentacja była zbyt osobista. Senator Bundzylak powiedział bowiem tak: Mój ojciec, Panie ministrze, do naszego żyda mówił: Mojsze, daj wódki! — A ja to muszę mówić: Jaśnie panie dziedzicu! Senator Bundzylak zażądał zmiany takiego stanu rzeczy.

Tego to przynajmniej rozumiemy, dlaczego wszedł do Ozonu.

PROFESOROWIE PRAWA ZA ZMIANĄ ORDYNACJI WYBORCZEJ.

Kwartalnik naukowy: Ruch prawniczy, ekonomiczny i socjologiczny, ogłosił ankietę wśród ludzi nauki na temat potrzeby reformy ordynacji wyborczej do sejmu i senatu.

Odpowiedź na ankietę nadesłali dotychczas wybitni profesorowie prawa: Beresowski, Deryng, Ehrlich, Komarnicki, Ma-

liniak, Mycielski, Starzewski i Winiarski, wykładający na wyższych uczelniach w Polsce.

W odpowiedziach wszyscy wyżej wymienieni prawnicy polscy stwierdzili, że należy przeprowadzić zmianę ordynacji wyborczej w takim kierunku, żeby wybór kandydatów i głosowanie miały charakter bardziej powszechny i lepiej odzwierciedlały nastroje społeczeństwa, niż jest to obecnie. Najwyraźniej formułuje to prof. Komarnicki pisząc:

„Nie można jednak w sposób mechaniczny zapewnić większości parlamentarnej nie mającej odpowiednika w kraju. Nie można również dążyć do wykluczenia opozycji z Sejmu, opozycja w łonie parlamentu bywa zazwyczaj ważnym czynnikiem kontroli”. Charakterystycznym szczegółem ankiety jest fakt, że większość uczestników ankiety wypowiada się za wyodrębnieniem prawnopolitycznym żydów w naszym państwie.

Prof. Winiarski (z Uniwersytetu Poznańskiego) tak określa przyczyny, dla których pragnie wyodrębnić żydów w oddzielną kurję:

„Polska, która dla nas jest wszystkim dla ich polityki jest narzędziem; sprawy Państwa są oceniane ze stanowiska interesów żydowskich. Żydzi mieszają się do spraw polskich, szerzą waśń społeczną, popierają jednych Polaków przeciwko drugim i każą sobie za to płacić. Wydzielenie żydów w osobną kurję przyczyni się do uzdrowienia stosunków w Polsce, przede wszystkim do złagodzenia walk politycznych”.

Przy tej okazji trzeba dodać, że odbyły w tych dniach Zjazd Centralnej Komisji Związków Pracowniczych reprezentującej około ćwierć miliona pracowników biurowych, wypowiedział się już również za zmianą ordynacji wyborczej. Tylko Ozon nie chce słyszeć o tym. (f.)

N 1206

Miają wybiera się do Francji.

Paryż, 10. 2. (PAT). Agencja Stefani donosi z Paryża, że dowódca obrony Madrytu gen. Miaja zaopatrył się już w paszport na wyjazd do Francji i już od 2 dni nawijał rokowania z gen. Franco w sprawie zawieszenia broni.

80.000 uchodźców.

Tuluza, 10. 2. (PAT). Według danych opublikowanych przez komisariat dla spraw specjalnych przez dworzec Motabian przeszło dotychczas 80.000 uchodźców hiszpańskich.

Pośród nich kobiet, dzieci i starców było 60.000. Wszyscy oni umieszczeni zostali w specjalnych schroniskach. Około 20.000 chorych przewieźnięto się przez miejscowe szpitale, ośrodki zdrowia i centra pomocy sanitarnej. Około 10.000 milicjantów na własne życzenie odesłanych zostało na tereny zajęte przez wojska gen. Franco.

Włosi nie dochodzą do granicy.

Rzym, 10. 2. (PAT). Dziennik „Piccolo” donosi, że włoskie oddziały walczące po stronie gen. Franco na froncie katalońskim, zostały zatrzymane i nie posuwają się już w kierunku granicy francuskiej.

Posel Ratajczyk nie należy do Ozonu.

Warszawa, 10. 2. (tel. wł.). Miesięcznik „Przekrój” zamieszcza następujący list do redakcji posła Ratajczyka:

„W numerze 1 czasopisma WPanów z miesiąca stycznia ukazała się wiadomość, jakobym ja zgłosił swą przynależność do parlamentarnego klubu Obozu Zjednoczenia Narodowego i wobec czego Szanowna Redakcja zaliczyła mnie w poczet posłów, należących do OZN. Wobec powyższego stwierdzam, że nie jestem i nie byłem członkiem OZN. Jako poseł na Sejm Rzeczypospolitej nie zamierzałem i nie zamierzam zgłaszać swego akcesu do OZN. Preto w imię prawdy proszę o sprostowanie nieprawdziwej wiadomości.

(—) S. Ratajczyk.

Znowu fala pogłosek o Paderewskim.

W gazetach polsko-amerykańskich znowu pojawiają się pogłoski na temat prezydenta Paderewskiego.

I tak ostatnio „Gazeta Katolicka”, wychodząca w Winnipeg (Kanada) w nr. z dnia 18 stycznia br. pisze:

„Mistrz Paderewski, który w dziele odbudowy Polski położył zasługi niespożyte, zanepokoił się wiadomościami o agresywności Niemiec, godzącej w całość Polski. Depesza z Morges głosi, że genialny ten artysta i wielki patriota zwrócił się do Warszawy, wyrażając rządowi polskiemu gotowość porzucenia fortepianu i oddania się ponownie w służbę ukochanej Ojczyzny.”

Wydaje się nam, że w wiadomości tej zasługuje na uwagę tylko to, że gorącym życzeniem Polonii amerykańskiej, która wprost uwielbia Paderewskiego, jest, aby ten wielki patriota wrócił do kraju i objął w nim należne mu stanowisko.

Niestety — chwila ta jeszcze nie nadeszła. Polonia amerykańska będzie musiała wraz z nami na moment ten jeszcze poczekać.

W zmiernie dnie

Cesarz Mandżurii Kangten (dawny Pu-Yi) przysłał Mussoliniemu order orchidei z łańcuchem, a mgn. Ciano order „wrocławskiego obłoku” I klasy.

Czy Ciano ma wywróżyć Mussoliniemu, jakie znaczenie może mieć łańcuch w jego życiu?

Włochy powołują pod broń trzy roczniki specjalistów-oficerów i chcą skoncentrować 80.000 ludzi w portach „z powodu ruchu wojsk francuskich w Tunisie”. Zabawa zaczyna się na całego. (s.)

Przed wyborem prezydenta Francji.

Herriot - najpopularniejszym kandydatem.

Wyszkolony humanista i znakomity mówca.

Według „Paris Soir” szef rządu radykałów i prezydent Izby Deputowanych Herriot uchodzi za najpopularniejszego kandydata na prezydenta Francji. Sam Herriot oświadcza podobno, że nie zamierza pójść, ani oświadczenie nie przesądza kwestii w sposób ostateczny.

Kandydowanie we Francji jest specjalną dziedziną wiedzy praktycznej, wyszkolonej i wypróbowanej w ustroju parlamentarno-demokratycznym. Nie zawsze faworyt pierwszej chwili dochodzi pierwszy do mety. Wzbranianie się przed kandydaturą może być również dobrze wyrazem decyzji, jak manewrem, wzmacniającym szanse wzbierającego się.

Podobnie ma się rzecz w skomplikowanej grze desygnowania premiera w czasie przesilenia rządowego. Czasem wraca na koniec ten, kto zrezygnował z początku. Czasem zaś kandydat pierwszy, wysunięty dla przyzwoitości lub dla wysondowania sytuacji, znika bez śladu już w pierwszych godzinach kryzysu.

Edward Herriot jest jedną z najpopularniejszych postaci w życiu Francji. W ostatnich czasach, sprawując urząd prezydenta Izby Deputowanych, opuścił pole walki politycznej, co zwiększa jego szanse i zmniejsza ilość przeciwników. Herriot jest człowiekiem wybitnym, a równocześnie reprezentuje w życiu publicznym i prywatnym typ Francuza demokracji i humanisty, człowieka pracy i indywidualisty, który karierę zawdzięcza talentowi, a wspierając się wysoko pozostaje przecięt w ciągłym kontakcie z gruntem, który go wydał.

Herriot, 65-letni grubas, o mocnych, prostych rysach, ożywionych wymową niezwykle inteligentnych oczu, jest człowiekiem wszechstronnym, można powiedzieć encyklopedycznym.

Dzieje jego kariery są znane. Jest uczniem Ecole Normale Supérieure, doktorem filozofii, stopień rzadki we Francji, głęboko wykształconym humanistą, autorem dzieł o pani Recamier, o Beethovenie i wielu innych. Jest znawcą literatury klasycznej, administracji komunalnej i państwowej, problemami zagranicznymi i ekonomicznymi.

Jest merem Lyonu, był ministrem spraw zagranicznych, jako premier motywował stanowisko rządu w sprawie długów francuskich, załączonych w Ameryce. Jest doskonałym dziennikarzem i podejmuje się tej funkcji w paupach między sprawozdaniem wysokich urzędników państwowych.

A wreszcie jest świetnym mówcą, jednym z najlepszych we Francji, mówcą o wielkim polocie myśli i uczucia. Jest ideologiem demokracji francuskiej i wiąże ją niemi sentymentalnymi z życia każdego człowieka pracy.

Czy człowiek o kwalifikacjach tak wszechstronnych, o tak wybitnej indywidualności, obdarzony taką żywotnością umysłową i fizyczną, i umiejętnością pracy, ma szanse i kwalifikacje na prezydenta Republiki?

Przypomnijmy sobie pokrótce typ i format dotychczasowych prezydentów. Normalny typ prezydenta francuskiego, to był doświadczony taktik parlamentarny, który przeszedł przez etap tek ministerialnych i urzędu premiera.

Prezydent taki wychodził ze sfer parlamentarno-biurokratycznych, mieszczańskich lub wiejskich. Skromność, przywiązanie do rodziny, a nawet pewna przeciwność uchodziły za cechy pożądane na tym stanowisku. Autorzy rewii kabaretowych chętnie knili sobie z nieeleganckiego papy Falieresa, któ-

rego nazwisko doszło do naszych czasów jako marka słynnej fosfatyny.

Deschanel, ten, który zwyciężył w wyborach na prezydenta wielkiego Clemenceau, wyglądał idealnie we fraku i cylindrze, czego nie da się powiedzieć o Starym Tygrysie. Paweł Doumer, ten, który pokonał Brianda, przypominał pedantycznego urzędnika lub kościelnego.

Wielkie indywidualności, zdaniem potomków Jakobinów i wrogów jednowładztwa, przerastają ramy prezydenckiego urzędu i utarł się zwyczaj, że powierzano go ludziom solidnym, ale nie frapującym specjalnymi cechami. Bogaty i wyniosły Casimir-Perier i uparty, szorstki Millerand ustąpili przed zakończeniem swojej kadencji. Ustąpienie Milleranda przypominało nawet przymusową dymisję.

Herriot w razie wyboru dodałby urzędowi prezydenta nowego, indywidualnego blasku. Jego mowy nie byłyby bezbarwnymi wypracowaniami referentów biur prezydenckich. Jego rozmowy odbiegałyby również od przyjętego szablonu. Jak w obliczu tych perspektyw zarysowują się szanse obecnego prezydenta Izby Deputowanych w razie, gdyby zdecydował się kandydować lub pozwolił, aby mu zaofiarowano kandydaturę?

Herriot jest ideologiem, a równocześnie nieraz już wykazał, że jest taktikiem bardzo zręcznym, że umie reżyserować własną osobę i wystąpienia, przesuwac akcenty z jednej kwestii na inną i w ramach określonej ideologii radykalnej, świeckiej i republikańskiej współpracować z ludźmi o nieraz bardzo odległych odcieniach przekonań i typie psychicznym. Wiele przemawia za tym, że jeśli Edward Herriot zechce zostać prezydentem, to nim zostanie i to z wielką korzyścią dla tego urzędu i dla demokracji, której bardziej niż kiedykolwiek trzeba wybitnych, wszechstronnych, zarysowanych wyraźnie indywidualności.

Zwykły oszust w roli rekordzisty-lotnika.

Przed sądem karnym w Wersalu stanął niedawno 44-letni Charles Farniguet, który postanowił się wzbogacić w niezmiernie szybki i łatwy sposób i zapewnić sobie byt na starość. Sprawa ta, ze względu na swe niecodzienne tło, wzbudziła niesłychane zainteresowanie prasy i stałych bywalców sądowych. Farniguet mianowicie rozpoczął ciekawą akcję, bowiem podawał się za sławnego pilota, który teraz zamierza podjąć lot na przestrzeni Paryż—Buenos Aires bez lądowania.

Za pomocą swoich bardzo sprytnych agentów zdołał w krótkim czasie dojść do wcale ładnej sumy, bo przekraczającej dwa miliony franków. Nie zapomnieli oni również o bardzo dobrym pomysłu w prowadzeniu akcji zbiórkowej, bowiem całemu szeregowi osób, które decydowały się na finansowanie akcji lotu, rozkładały zobowiązania na raty, których na szczęście nie zdążyli jeszcze podjąć, bo w sprawy te włączyła policja, która przedsiębiorczych panów razem z ich kierownikiem doprowadziła do odpowiedzialności dla nich miejsca, by mogli odpocząć po trudach ciężkiego, akwizytorstwa zawodu. Ofiarami jego, przyznać trzeba na ich niekorzyść, bardzo naiwnymi, byli bogaci ludzie, którym agenci Farniguet pokazywali przyszły zwycięski aparat na lotnisku w Le Bourget. Oczywiście był to tak zwany w języku pilotów „trup”, to znaczy aparat nie nadający się już do użytku.

Nadawał się on, jak zresztą orzekli rzeczoznawcy sądowi... do zdjęć fotograficznych i to tylko wtedy, gdy ktoś chciał oglądać stare modele samolotów komunikacyjnych.

Oszust okupił przedsmak atmosfery podniecenia przed „potężnym lotem” i radość z powodu posiadanej gotówki dwuletnim więzieniem.

Nowa maszyna do wydobywania i płukania złota.

John C. Williams wynalazł po 20-letnich próbach maszynę, przy pomocy której obiecuje sobie zdobyć niezmiernie bogactwa. Jak wiadomo — poszukiwacze złota płukali dotychczas złotodajny piasek na płytkich miejscach rzek. Williams doszedł do wniosku, że największe ilości złota nagromadzone muszą być przy ujściach rzek, skąd jednak nie można ich było wydobyć z powodu znacznej głębokości, dochodzącej nieraz od 100 do 300 m. Zdaniem jego muszą tam leżeć olbrzymie skarby, naniezione przez rzeki od niepamiętnych czasów. Maszyna, którą wynalazł Williams jest rodzajem pompy, która wydobywa piasek i kamienie z dna morską i przepuszcza je przez odpowiednie maszyny oczyszczające. Fachowcy przywiązują do wynalazku Williamsa wielkie znaczenie. Już w bliskiej przyszłości wyruszy z Oakland do Alaski wielka ekspedycja, która będzie się posługiwać 20-tu maszynami, wynalezionymi przez Williamsa.

Efektowne kostiumy na Redutę dyplomatów.

dla Mussoliniego dla kanc. Hitlera dla prem. Daladiera dla Chamber- dla min. Becka
hiszpański, wschodnio europejski, kolonialny, lafina kostium Sfinksa, rzymski, („Wróble na dachu”)

Ciężka dola artystki filmowej.

DEANNA DURBIN JESZCZE SIĘ UCZY. — WOLI 10 GODZIN PRACY W ATELIER NIŻ 15 MINUT MATEMATYKI.

(j). Nowej młodziutkiej gwiazdeczce ekranu — Deannie Durbin zazdrości losu tysięcy podlotków. Każda panienska, mająca fotogeniczną urodę i trochę głosu wzdycha po ciuchku i chciałaby być na miejscu Deanny. Tymczasem sławnej już obecnie śpiewaczce doprawdy nie ma czego zazdrościć. Na pewno

chciałaby ona tak jak jej rówieśniczki chodzić do szkoły, bawić się beztrudno i robić co się żywnie podoba. Deanna Durbin wstaje codziennie o godz. 7 rano i przed śniadaniem musi obowiązkowo przez 15 minut ćwiczyć głos. Po śniadaniu jedzie autem wytwórni do atelier, gdzie ją przez godzinę szminkują. Punktualnie o godz. 9 rozpoczyna się kręcenie, które trwa do godz. 11. Przed południem dłużej pracować w atelier młodocianym artystkom filmowym nie wolno — taki jest nakaz Sądu Pracy w Los Angeles. Do godz. 3 ma czas, aby zetrzeć szminkę, zjeść drugie śniadanie i wypocząć się godzinę. O godz. 3 rozpoczyna się nauka, gdyż Deanna nie może chodzić normalnie do szkoły. Uczą ją więc nauczyciele opłacani przez wytwórnię. Nauka odbywa się w otwartym samochodzie, który objeżdża całą okolicę, aby Deanna mogła jak najwięcej zacerpnąć świeżego powietrza.

I znów punktualnie o godz. 4.30 staje przed kamera, by o godz. 6 powrócić nareszcie do domu. Ale dzień pracy bynajmniej się nie skończył. Teraz dopiero pod okiem wytrwałych profesorów rozpoczyna studia śpiewacze, odrabia zadania szkolne

na dzień następny. Uczy się chętnie i łatwo — jedynie matematyka sprawia jej ogromne trudności. Raz w przystępie rozpacz, że izaami w oczach oświadczyła, że woli 10 godzin kręcenia w atelier, aniżeli 15 minut matematyki.

Ciężko jest być sławną; nie wolno jej jeździć na łyżwach, musi prowadzić regularny tryb życia, zgodnie z góry ułożonym planem. Jeśli więc o godz. 20 kładzie się przemęczona do łóżka — jest tak wyczerpana, że zapomina o ulubionych krzywkach. Deanna jest najlepiej płatną aktorką młodej generacji. Z wielu towarzystwami radiowymi zawarła dobre kontrakty, a z samego filmu ma tygodniowo 1250—1500 dolarów dochodu, a ponadto od każdego nagranego obrazu otrzymuje 10.000 dol. ryczałtu.

Eddie Cantor, w którego zespole radiowym Deanna debiutowała, stał się obecnie menagerem młodzieńczej śpiewaczki i pobiera z zarobków Deanny około 50% zysku. Deanna, zwana popularnie „słowikiem angielskim” (pochodzi z Kanady) potrafi gospodarzyć oszczędnie. Wielkie swoje zarobki umieszcza w fabryce włókienniczej jej wujów w Birmingham, zabezpieczając sobie przyszłość.

Po nagraniu „Penny”, „Ich stu” i „Pensjonarki”, Deanna nagrała „Podlotka” i ciągnie dalej „Penny”, o nieustalonym dotąd polskim tytule.

Młoda śpiewaczka prawdziwie szczęśliwą czuje się tylko wtedy, gdy śpiewa; dlatego jej głos brzmi tak ciepło, wyraźnie i czysto.

Deanna otrzymała niedawno tytuł honorowego kapitana „Kobiecego Legionu Pomocniczego” w Kanadzie, gdzie się urodziła. Deanna jest drugą po Mary Pickford aktorką, otrzymującą taki tytuł.

Zagadka kryminalna,

nad którą policja warszawska głowi się już dziesięć miesięcy.

W pobliżu portu wiślanego w Czerniakowie obok przystani warszawskiego klubu wioślarskiego „Syrena” wyrzuciły fale dnia 24 marca ub. r. zwłoki młodej kobiety, ubranej tylko w bieliznę. Zwłoki topielicy obciążone były wielkim kamieniem i kawałkiem drzewa.

Wstępne dochodzenia wykazały, że dziewczyna przed pół rokiem odbywała podróż. To był jedyny fakt, który zdołano stwierdzić. Nie znano ani nazwiska denatki, ani nazwiska jej mordercy, ani pobudek jego strasznego czynu.

Rozpoczęło się śledztwo szczegółowe. Przeprowadzono je m. in. we wszystkich warszawskich klinikach położniczych, przesłuchano kilkadziesiąt kobiet, przebywających w owym czasie w zakładach leczniczych, wielu lekarzy oraz akuserek, lecz nie natrafiono nawet na drobny ślad przestępstwa.

Tajemnicza zbrodnia stała się tematem domysłów prasy stołecznej. Skutkiem tych artykułów było to, że do policji zgłosiła się żydówka, niej Dora Szwarzman, która oświadczyła, że zamordowana była prawdopodobnie jej siostrą, 24-letnią Natalią Braun, pochodzącą z Płocka, a zamieszkałą ostatnio u p. Zielenkiewiczowej, przy ul. Krochmalnej 45 w Warszawie.

Zdawało się, że stwierdzenie tego faktu pchnie śledztwo na właściwe tory. Stwierdzono bowiem ponadto niezbieżnie, że Braunówna padła ofiarą zbrodni.

Natalia Braunówna wyszła pewnego dnia z domu wraz ze swą koleżanką, niej. Łodą Kwiecińska. Od tej chwili nikt już nie widział młodej kobiety.

Pośród rzeczy, należących do zamordowanej znaleziono jednak kartkę z numerem 5-35-85. Stwierdzono, że jest to numer telefonu, podany obu dziewczynom przez pewnego znajomego Kwiecińskiej. Odszukano go i przesłuchano. Stwierdził on, że Braunówna miała spotkanie z niej. Krućkiem, który wiadomość tę potwierdził, ale równocześnie zeznał, że później przestał widywać się z nią, gdyż zawarła ona nową znajomość. Nowym znajomym był niej. Antoni Mazurek. Mazurek oświadczył, że Natalia Braunówna zawarła w styczniu znajomość z Józefem Kołakowskim, znanym w pewnych sferach pod pseudonimem „Dział”. Kołakowski mieszkał na krypie opodal portu w Czerniakowie.

Czyżby mordercą był Kołakowski? Policja podjęła jeszcze skrupulatniejsze śledztwo. Posunięto się tak dalece, że „skonfrontowano” drzewo przycepienie do zwłok zamordowanej z krypa, badano nici, którymi naprawiona była koszula dziewczyny. Ani drzewo nie pochodziło z krypy, ani nici podobnych tam nie znaleziono. Śledztwo znowu utknęło na martwym punkcie. Prokurator umorzył dochodzenia przeciwko podejrzanemu z powodu braku jakichkolwiek podstaw.

Czy i kiedy wykryje policja tajemnicę tragicznej śmierci młodej dziewczyny — nie wiadomo. Jednak należy stwierdzić, że i w najzawęższych sprawach kryminalnych przypadek przychodzi z pomocą policji. A dla niej drobny szczegół bywa ważnym momentem.

PUDER SPORTOWY W KAŻDYM PLECAKU.

Niemila woń potu często jest niczym więcej, jak zaniedbaniem lub nieświadomością, jak sobie z tą przykrością poradzić.

A rada jest prosta: wystarczy dwa razy na dzień rano i wieczorem po umyciu mydłem formalinowym, przypudrować miejsca pod pachami, a także nogi pudrem sportowym Lab. Chem. Farm. M. MALINOWSKIEGO.

Puder sportowy M. MALINOWSKIEGO nie tylko usuwa przykrą woń potu, ale zapobiega odparzeniom ciała. Powinien więc być zaliczony do „sprzętu” każdego rasowego sportowca. Warszawa, ul. Chmielna 4. (n1207)

Odszukanie dwóch następców Dalaj-Lamy.

Po sześcioletnich bezskutecznych poszukiwaniach następcy Dalaj-Lamy, który zmarł w 1933 roku, znaleziono ostatnio dwóch kandydatów, którzy posiadają wszelkie wymagane warunki.

Następca najwyższego kapłana buddyjskiego Dalaj-Lamy, mającego swą siedzibę w Lhasie, „świętym miastem” buddyistów, w którym pobyt jest dla Europejczyków wzbroniony, musi dokładnie urodzić się w tej samej godzinie, o której umrze Dalaj-Lama. Poszukiwania prowadzone od chwili śmierci Dalaj-Lamy zostały uwięzione pomyślnym skutkiem, gdyż zarówno w Mongolii jak i Tybecie znaleziono dwóch chłopców, którzy mogą być uważani za prawdziwych następców arcykapłana. Obecnie najwyższa rada kapłanów ma ustalić, który z chłopców zostanie prawdziwym Dalaj-Lamą. Panowanie Dalaj-Lamów w Tybecie trwa niezmiennie według tych samych zasad i praw od VIII-go wieku naszej ery.

Kronika GDYŃSKA

Gdynia, dnia 10 lutego 1939 r.

Redakcja i administracja mieści się: Skwer Kościuszki 24, (nad cukiernią Fangrata), tel. 14-60.

Nocny dyżur pełnią apteki: Dr. Jurkowskiego, Skwer Kościuszki — telefon 18-44.

Świętojańska, vis a vis komisariatu.

Baltycka, ul. Śląska 42.

Magistra Grodzkiego, Morska 155.

Nadmorska w Orłowie, ul. Orłowska.

— «:» —

REPERTUAR KIN:

Bajka: „Książę i żebrak”.

Lido: „SUEZ”.

Lily-Chylonia: „Chicago”.

Morskie Oko: „Paryżanka”.

Miraż-Orłowo: „Przygody Robin Hooda”.

Polonia: „Proces dr. Derugi”.

ZORZA-GRABÓWEK: „Królowa Przedmieścia”.

— **Zbiornice oszczędności dla robotników.** Jak już donosiliśmy w Gdyni otwarte zostały dwie zbiornice KKO. Jedną z nich mieści się przy ul. Portowej 4 i zasięg jej działalności określony jest głównie na propagandę oszczędnościową wśród robotników portowych. Inicjatywa KKO idzie w kierunku przyciągania dla idei oszczędzania jak największej ilości osób ze sfer drobnych ciułaży, pracujących na terenie portu. Druga zbiornica na dworcu urządzona jest z dużą estetyką. I tu, jak w zbiornicy przy ul. Portowej, najważniejszą czynnością będzie gromadzenie drobnych oszczędności wśród mieszkańców okolicy dworca, ul. Leśnej oraz Morskiej. Wprowadza to duże udogodnienie dla ciułaży choćby z tytułu b. łatwego kontaktu ze zbiornicą, która jest czynna przez cały dzień. Poza tym zbiornica prowadzi wymianę walut co ze względu na liczne przejazdy w obrębie pasa przygranicznego przedstawia dużą dogodność dla podróżnych. Obie zbiornice czynne są od godz. 9—17.

— **Obroty portu gdyńskiego za styczeń br.** W przeciągu stycznia br. ogólny obrót zamorski łącznie z obrotem przybrzeżnym wyniósł 827.153,6 ton (w grudniu ub. roku 786.444,5 ton). W porównaniu do stycznia ub. roku ogólne obroty towarowe za sprawozdawczy miesiąc wzrosły o 25.537,1 ton.

— **Gdynia nie chce zakłóceń.** Dzięki inicjatywie M. Z. E. uruchomiona została przy gdyńskim punkcie mikrofonowym placówka przeciwwzakłóceńowa Polskiego Radia. Placówka ta ma na celu zwalczanie wszelkiego rodzaju zakłóceń i przeszkód w odbiorze radiowym na terenie miasta Gdyni i najbliższej okolicy. Pierwsze prace tej placówki dały już pozytywne wyniki, gdyż w granicach technicznych możliwości „oczyszczono” z zakłóceń kilka ulic śródmieścia, a w szczególności zaś rozpoczęto pracę od Skweru Kościuszki. Celem ułatwienia pracy zatrudnionym w placówce przeciwwzakłóceńowej, wszyscy radioamatorzy proszeni są o nadsyłanie uzasadnionych reklamacji, z podaniem dokładnego adresu oraz z podaniem przypuszczalnego źródła zakłóceń. Reklamacje te należy nadsyłać pod adresem M. Z. E., lub Komisariatu Rządu (referat Porządku Publ.). Również wszystkie firmy instalacyjne i radiowe, które spotykają się wśród odbiorców z reklamacjami, proszone są o przesłanie swych uwag, gdyż tylko na tej podstawie będzie można zatłumaczyć sprawę w terenie.

— **Zebrań Tow. Polsko-Estońskiego.** Dnia 8 bm. wieczorem w sali recepcyjnej Dworca Morskiego odbyło się doroczne walne zebranie koła gdyńskiego Tow. Polsko-Estońskiego pod przewodn. p. dra Cz. Maciejewskiego. Na zebraniu tym przez koło p. konsul A. Cienclala wygłosił sprawozdanie z działalności Tow. Polsko-Estońskiego w Gdyni za rok ubiegły. Następnie dokonano wyboru nowego zarządu koła, na czele którego stanął prezes **dyr. Rummel**. Omówiono sprawę zorganizowania opieki nad marynarzami narodowości estońskiej przebywających w czasie postoju statków w porcie gdyńskim, oraz sprawę zorganizowania wycieczki turystycznej dla członków koła do Estonii w lecie bież. roku. Konsulat estoński w Gdyni łącznie z zarządem koła Tow. P.-E. przygotowuje z okazji narodowego święta estońskiego urządzenie specjalnego poranku, na którym wyświetlony zostanie specjalny film o Estonii.

„Dziennik Bydgoski” w Zakopanem i Krynicy

Szan. Czytelnikom i zwolennikom naszego piśm., wyjeżdżającym do stolic zimowych komunikujemy, że „DZIENNIK BYDGOSKI” otrzymać mogą stale

w księgarniach zdrojowych

Tow. Księg. Kolej. „RUCH” S. A. w ZAKOPANEM i KRYNICY

Po wyborach w Gdyni.

Gdynia. Fatalną jest sprawa, gdy ktoś pisze o zagadnieniach morskich, tkwiąc głęboko w t. zw. zapleczu, lub o wyborach gdyńskich siedząc zdala od Gdyni, prawdopodobnie przy biurku redakcyjnym w Toruniu, średniowiecznym szlachetnym grodzie piernikami słynącym!

Tem tylko wytłumaczyć można rewelacje zawarte w „Gazecie Pomorskiej”, że „sukces wyborczy socjalistów jest przede wszystkim dziełem Str. Narodowego”. Wszakże przez megafon rozbrzmiewały hasła ze „Szczerbca” wygłaszane, przez krzewicieli listy... Ozonowej. Jeżeli Ozon, przetrwał wybory, to dlatego, że — jak mówią sami Piłsudczy nie miał ani dobrej propagandy, ani dobrej organizacji i... taką właśnie prasę, jak tego próbka są powyższe rewelacje. Koń by się śmiał!

Już znacznie dowcipniejszym jest kawał ukuty przy „pół czarnej u Fangrata”, że rządy w Gdyni obejmują obecnie radni „narodowo...”, „socjalistyczni” bo istotnie sami narodowcy i socjaliści. Tzw. „ozonowców” jest akurat tyle ile trzeba aby reguła została potwierdzona przez wyjątki. Tuż „narodajne” nie przeszły, nawet wśród tych kilku kandydatów „zbliznionych do kół ozonowych”. Przeszli ci, którzy zostali dodani na omastę i bardzo luźno zdaje się związać się z tymi hasłami.

Nie brak najrozmaitszych pogłosek o tym co będzie, a czego nie będzie, nie wszystko wypada jednak tu referować. Endecy wybierają się ponoć demonstracyjnie na 1 posiedzenie nowej Rady Miejskiej w koszulach, z mieczkami i z faszystowskim pozdrowieniem. Nie dziwiłoby się, gdyby w odpowiedzi pepesiacy przyszli w czerwonych krawatach i co chwila podnosili kula-

ki w stronę sufitu. Należałoby się jakoś umówić i nie wprowadzać hiszpanizacji między radnych: Gdynia to ani Burgos ani Barcelona!

Endecy mają jak słyhać zamiar wystąpić z wnioskiem o nazwanie „szosy gdańskiej” aleją Romana Dmowskiego. Gdy przed rokiem pisaliśmy, że nazwa „szosa gdańska” nie ma sensu i powinna tam być wspaniała Aleja Wojska Polskiego, nikt nas nie słuchał. A wszakże tą właśnie jedyną aleją wojska polskiego maszeruje zgodnie ramię cały naród polski stojący na straży praw naszych przy ujściu Wisły i endecy i ozoniarze i pepesowcy i wszyscy zależni i niezależni!

Nie zrobiono wtedy tej alei wojska polskiego i będzie teraz Ozon glosował na aleję Dmowskiego; dobrze mu tak!

Z kół socjalistycznych dowiadujemy się o proteście zgłoszonym u władz przez kierownicze czynniki PPS w Gdyni, które utrzymują, że ulotki wydane przez żydów, a nawołujące do głosowania na PPS, zostały sfabrykowane w pewnej tutejszej drukarni... wybitnie sanacyjnej, aby zożydzić socjalistów. Jesteśmy biegunowo sprzecznym ideologii niż socjaliści, uważalibyśmy jednak takie metody za warte surowego napiętnowania! Skąd inąd jednak wiemy też, że rozdawano gotowe kartki z nazwiskami, do głosowania na listy Ozonu, ale... nie w tych okęgach, gdzie były ważne, lecz właśnie w przeciwnych. Rozdawali je, rzecz jasna przeciwnicy Ozonu, który sam nie umiał się połapać i poradzić sobie, to też wiele głosów nieważnych dostał. Słusznie mówi przysłowie: lepiej mieć do czynienia z człowiekiem złym niż — z niedołęgą.

Wielki dzień Gdyni.

Gdynia. Od czwartku 9 lutego Gdynia żyje pod znakiem wielkich uroczystości, związanych z przybyciem ORP „Orla” i obchodem rocznicy 10 lutego. Młoda jest ta Polska błękitna, która się buduje na morzu: ma dopiero dziewiętnaście lat! — a oto tak już wielkimi chlubi się osiągnięciami i tak wspaniały okręt podwodny z groszowych składek społeczeństwa zbudowany, dzisiaj straż naszych granic obejmuje!

Gdynia tonie w powodzi sztandarów i gości od czwartku delegacje przybyłe z różnych stron Państwa na inkorporację „Orla” w skład naszej floty.

W programie uroczystości czwartkowych był tylko wyjazd delegacji i pocztów sztandarowych holownikami z basenu Prezydenta na Oksywie na apel poległych. W piątek, o godz. 7 rano przybyli z Warszawy reprezentant Pana Prezydenta R. P. gen. Kazimierz Sosnkowski prezes zarządu FOM, oraz kontradmirał Świrski. Uroczyste powitanie odbyło się przed dworcem.

Konferencja weterynaryjna w Toruniu.

Toruń, 10. 2. W sali posiedzeń urzędu wojewódzkiego w Toruniu odbyła się konferencja weterynaryjna pod przewodnictwem p. naczelnika wydziału rolnictwa i reform rolnych p. Orłowskiego

Na konferencji tej obecni byli pp. delegat min. roln. i reform rolnych insp. Grochowski, insp. Mendyk z Gdańska, ppłk. Grudzień, dr. Jakubowski, dr. insp. Jedlewski, dalej przedstawiciele rolnictwa hodowli, Pomorskiej Izby Rolniczej, lekarze weterynaryjni wojskowi, państwowi, obwodowi i sejmikowi.

Na konferencji wygłoszono trzy referaty: „Zadania służby weterynaryjnej

Co to Moskwę obchodzi?

We wtorek około godz. 11 wieczorem radio sowieckie omawiało wynik wyborów do Rady Miejskiej w Gdyni. Audycja odbywała się w języku niemieckim. Dowiedzieliśmy się z niej, że wynik ten był „glänzend”, bo „trotz der Repressalgen” (?) przyniósł 15 mandatów socjalistom. Nie wiemy, z czego ta radość i duma: do Rady Miejskiej w Gdyni wejdą przecież — sami Polacy.

— **Pożar w szkole nr 5** na Grabówku wybuchł wskutek przedostania się iskier od przewodu kominowego. Pałacą się ściana ugasiła Miejska Straż Pożarna.

— **Gość angielski w Gdyni.** Wybitny znawca zagadnień kulturalnych Anglii — Lord Derwent, w dniu 13 bm. wygłosił odczyt w Tow. Polsko-Angielskim pt. „Sylwetka Anglika w 18 wieku”. Lord Derwent zna już Polskę, gdyż był honorowym attaché ambasady brytyjskiej w Warszawie w roku 1923, a obecnie jest prezesem Tow. Polsko-Angielskiego w Londynie.

Konferencja weterynaryjna w Toruniu.

na Pomorzu” (p. dr. Jakubowski), „Zagadnienie wywozu mięsa i jego przetworów na Pomorzu” (p. dr. Rypiński) i „Stan kucia koni na Pomorzu” — (dr. Śliwiński).

W referatach i dyskusji poruszono wszelkie tematy weterynaryjne, omawiając szeroko walkę z pryszczycą, gruźlicą i innymi zaraźliwymi chorobami zwierzęcymi, oraz kwestie wet., jak rzeźnie, chłodnie, lecznice weterynaryjne, zakłady utylitacyjne itp. W związku z powyższym przyjęto cały szereg tez z dziedzin zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych, eksportu bekonowego oraz podkownictwa.

150 opornych obywateli miasta Torunia.

Toruń, 10. 2. Podczas ostatnio odbytych ćwiczeń obrony przeciwlotniczo-gazowej, władze bezpieczeństwa spisały 150 doniesień na tych obywateli grodu Kopernika, którzy nie zastosowali się do zarządzeń miejscowych władz.

Wśród tych doniesień najwięcej spotyka się wypadków niedostatecznego zastąpienia okien oraz niesubordynacji przechodniów ulicznych, pomimo wielokrotnych niekiedy upomnień organów kontrolujących. Wobec tych wszystkich 150 winnych, Starostwo obecnie stosuje grzywny w wysokości od 5 do 100 zł. Grzywny przekraczające sumę 100 zł stosowane są do tych obywateli, którzy złośliwie opierali się władzom, kontrolującym ruch na ulicach miasta w chwili ogłoszenia nalotu „eskadr nieprzyjacielskich”

Na zakończenie musimy jednak stwierdzić, że oporność obywateli podczas tych

ćwiczeń w stosunku do lat ubiegłych zmalała o blisko 70 procent. Świadczy to o wyrobieniu obywatelskim społeczeństwa stolicy Wielkiego Pomorza.

— **Wykład historii sztuki.** Dyrekcja konserwatorium PTM w Toruniu w stałej trosce o jak najwyższy poziom uczelni wprowadza z dniem 14 bm. o godz. 19.15 wykłady historii sztuki. Na wykłady powyższe mogą być dopuszczeni wolni słuchacze po uprzednim zgłoszeniu się w sekretariacie, Stary Rynek 6 w godz. 10—14 i 16—19.

— **Koncert popularny orkiestry reprezentacyjnej KPW.** W niedzielę, dn. 12 bm. od godz. 12.30 do 13.30 przed gmachem Dyrekcji Kolejowej będzie koncertować orkiestra reprezentacyjna okręgu pomorskiego KPW. W programie utwory Różyckiego, Dostala i innych.

Kronika TORUŃSKA

Toruń, dnia 10 lutego 1939 r.

Nocny dyżur pełnią apteki:

Radziecka, śródmieście.

Sw. Anny — Bvdgoskie Przedmieście.

Pod Łabędziem — na Mokrem.

Nadwiślańska — Jakubskie Przedm.

Sw. Barbary — Chełmińskie Przedm.

Dyżur lekarski Ubezpieczalni Społecznej piątek: dr. Jasiński, ul. Grudziądzka 37, tel. 26-60 (dyżur od godz. 20—8).

— «:» —

Pogotowie straży pożarnej tel. 12-44.

— «:» —

Pogotowie ratunkowe tel. 19-31.

— «:» —

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego”, ul. Mostowa 17, tel. 14-46.

REPERTUAR KIN:

Aria: „Strachy”.

As: „Za winy niepopelnione”.

Mars: „Zaloga nieustraszonych”.

Swit: „Kłamstwo Krystyny”

— **Z Teatru Ziemi Pomorskiej.** Czy inteligentny mąż powinien być zazdrosny o żonę? — oto zawsze aktualne zagadnienie, na które w dowcipny sposób odpowiada nam Roman Niewiarowicz swoją ostatnią komedią pt. „I po co zaraz tragedia”. Zgrana obsadę tworzą pp. Gołaszewska, Ładosiówna, Cybulska, Przysiecka, Strzelecki, Wasilewski, Cybulski, Klejer, Krzyski, Małkowski, Kuryłło i inni.

— **Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej.** Piątek 10 bm. godz. 20 Toruń: „I po co zaraz tragedia”; sobota 11 bm. godz. 20 Toruń: „I po co zaraz tragedia”; niedziela 12 bm. godz. 12.30: Akademia papieska; godz. 16: „Chory z urojenia”; godz. 20: „I po co zaraz tragedia”.

— **Gen. Kwaśniewski wygłosi odczyt w Toruniu.** Staraniem zarządu okręgu pomorskiego LMK odbędzie się w sobotę, dn. 11 bm. o godz. 18.30 w sali bananowej Domu Społecznego odczyt prezesa zarządu głównego LMK, gen. Stanisława Kwaśniewskiego pt. „Polska sprawa morska i kolonialna”. Wstęp na odczyt — bezpłatny.

— **Kryzys nauczania klasycznego w Polsce.** W ostatniej chwili przypominamy, że dziś w piątek, dnia 10 bm. o godz. 19.30 w auli gimn. im. M. Kopernika, prof. U. P. p. dr Witold Klinger wygłosi w ramach „Piątków uniwersyteckich” — ciekawy odczyt pt. „Kryzys nauczania klasycznego w Polsce”. Wstęp 50 i 20 gr.

— **Ogólnopolska olimpiada harcerka w Toruniu.** W dniach od 27 czerwca do 5 lipca br. odbędzie się w Toruniu wielka impreza harcersko-sportowa, pod nazwą „Ogólnopolska Olimpiada Harcerska”. Imprezę tę organizuje Komenda Chorągwi Pomorskiej. Impreza ta, zorganizowana na wielką skalę odbywać się będzie na terenach hal wystawowej i w garnizonowej pływalni. Przewidziany jest udział ok. 500 zawodników z całej Polski. Oprócz zawodników harcerskich, organizatorzy zaprosili szereg czołowych zawodników polskich z Własiewiczówna, Kusocińskim, Kucharskim i Nojim na czele.

— **1432 rodziny otrzymują zasiłki z akcji zimowej.** W obecnej akcji pomocy zimowej prowadzonej przez Miejski Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym, odczuwa się brak odpowiednich funduszy. Ogółem z akcji niesienia pomocy korzysta 1432 rodziny liczące z górą 4500 ludzi. Miejski komitet obywatelski Pom. Zim. zwrócił się do społeczeństwa toruńskiego z apelem wpięcia ofiar przewidzianych specjalnym wymiarem. Na razie do komitetu wpłynęło 55.000 zł, które zostały już wydatkowane na pomoc zimową. Za naszym pośrednictwem komitet niesienia pomocy zimowej zwraca się z apelem do tych osób, które jeszcze nie wpięły ofiar, że pieniądze należy kierować na konto A. 17.920 do KKO m. Torunia.

— **Nieszczęśliwy wypadek lekkomyślnego chłopca.** W pobliżu Kępy Wiesego na Bydgoskim Przedmieściu wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, którego ofiarą padł 16-letni Alojzy Janowski, mieszk. na Kozackich Górach. Janowski zbierając z kolegami wózek rozczucony na drogach, w pewnym momencie usiłował wskoczyć na przejeżdżający wóz wojskowy. Skok ten został wykonany tak niefortunnie, że Janowski potknął się i prawą nogą dostał się pod koło wozu, które zmiażdżyło mu ją poniżej kostki. Ofiarę wypadku przewieziono do szpitala miejskiego na Mokrem.

— **Zarząd Domu Katolickiego składa niżej najszerzej podziękowanie paniom i panom, zwłaszcza pp. adwokatowi i lekarzom, wielce ofiarnemu kupiectwu, hojnym zawsze cechom rzeźnickiemu i piekarskiemu oraz całemu społeczeństwu katolickiemu naszego miasta za tak wydatne poparcie „Bazaru”, urządzonego dnia 5 bm. na rzecz Domu Katolickiego i prezbitarium Bazyliki św. Jana, przez datki w gotówce i naturaliach wzgl. współpracę przy samej imprezie. „Bóg zapłać”**

Z Wielkopolski i Pomorza

NASI SPRAWOZDAWCY O ŻYCIU PROWINCJI

INOWROCŁAW

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Inowrocławiu mieści się przy ul. Król. Jadwigi 22/23 I piętro, prawo (na przeciw magistratu).

Biblioteka Tow. Czytelników Ludowych, mieszcząca się w Domu Katolickim przy ulicy Plebanka, otwarta jest codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 17 do 19.

Biblioteka Kolejowego Przysp. Wojsk. w świetlicy „Ogniska” przy ul. Magazynowej otwarta w poniedziałki, środy i piątki od godz. 17 do 19.

Biblioteka miejska czynna jest codziennie od godz. 17 do 18, w soboty od 17 do 19.

Nocny dyżur pełni apteka „Pod Orłem”.

Karetką sanitarną, telefon 276 — czynna w dzień i w nocy.

REPERTUAR KIN:

As: „Małżeństwo w przeszkodach”.

Słońce: „Biały motyl”.

Stylowe: „Sklamałam”.

Świt: „Prokurator Andrejew”.

— **Za fałszywe oskarżenie sędziego** — półtora roku więzienia. Sąd okręgowy na sesji wyjazdowej w Inowrocławiu rozpatrywał sprawę karanego już kilkakrotnie przestępcy Józefa Juchniewicza z Białogostoku, odsiadującego w więzieniu inowrocławskim karę 5 lat więzienia. Akt oskarżenia zarzucał Juchniewiczowi fałszywe oskarżenie przed prokuraturą apelacyjną w Warszawie sędziego grodzkiego Stefana Jaruzelskiego. Sąd skazał Juchniewicza na półtora roku więzienia.

— **Pociąg popularny do Poznania.** W niedzielę 12 bm. wyrusza z Inowrocławia do Poznania na mecz bokserki Polska — Węgry pociąg popularny. Cena biletu w obie strony wynosi 4,40 zł. Wyjazd z Inowrocławia nastąpi w niedzielę o godz. 7,57 rano, odjazd z Poznania tego samego dnia o godz. 23,45. Bilety do nabycia w „Orbisie”.

— **Walne zebranie Pom. Zw. Sam. Rzemieślników Chrześcijan** w sali hotelu „Pod Lwem” zagałi prezes p. radca K. Lewandowski. Na przewodniczącego obrad wybrano wiceprezesa Izby p. Więcka, na sekretarza p. Osmiałowskiego, na ławników pp. Ig. Lisieckiego i Wydubę. Prezes p. Lewandowski zawiadomił zebranych o ostatnim zarządzeniu Min. Opieki Społ. o opłatach na rzecz Funduszu Pracy, podkreślając, że zarządzenie to jest niesłuszne i krzywdzące rzemiosło. Przeciw temu zarządzeniu zebrani uchwalili odpowiedni protest. Z kolei wygłosił p. Grobelny treściwy referat o sytuacji rzemiosła polskiego. Budżet uchwalono w wysokości 890 zł. Do nowego zarządu wybrano p. L. Urbańskiego na prezesa i ponownie pozostałych członków zarządu. Do komisji rewizyjnej wybrano pp.: budown. Sylwina Kościelnego, Wydubę i W. Białkowskiego. Następnie przemawiali w dyskusji p. poseł Konieczny i kierownik p. Kusisński.

— **Z działalności obwodu miejskiego L. O. P. P.** Na ostatnim posiedzeniu zarządu obwodu miejskiego LOPP na m. Inowrocław zatwierdzono nowe koło szkolne LOPP przy publ. szkole dechzącej zawodowej nr 1, które liczy 5 członków rzeczywistych i 205 popierających. Liczba członków obwodu wzrosła do 5500 osób. W najbliższym czasie zostaną zorganizowane dalsze koła L. O. P. P. Walne zgromadzenie obwodu miejskiego LOPP uchwalono zwołać w dniu 15 bm. o godz. 18 w auli dawn. szkoły wydziałowej męskiej przy ul. Sienkiewicza.

— **Walne zebranie Tow. Przemysłowo-Rzemieślniczego.** Pod przewodnictwem seniora p. Sławskiego odbyło się walne zebranie Tow. Przemysłowo-Rzemieślniczego w kawiarni „Wiedeńskiej”. Po sprawozdaniach zarządu i udzieleniu absolutorium, do zarządu wybrano pp.: prezes senior Józef Dzioch, wiceprezes Roman Gluszkowski, sekretarz Kupidura, zast. sekret. W. Białkowski, skarbnik Różański, bibliotekarz Tabaczyński. Na ławnika dokooptowano p. Sławskiego, a do komisji rewizyjnej p. Ryckowskiego.

— **Związek b. ochotników armii polskiej** urządził tradycyjny opłatek w salce przy Teatrze Zdrojowym Uroczystość zagałi prezes p. Fr. Przybecki, witałając przedstawiciela starosty p. podref. Woźniaka, p. kpt. Nowickiego, ks. prob. Zawadzkiego i p. kpt. Kuligowskiego. Po przemówieniu prezesa, wiceprezesa i p. kpt. Nowickiego dzieleno się opłatkami, składając sobie nawzajem serdeczne życzenia, po czym bawiono się harmonijnie.

— **Opłatek „Jedności”.** Piękną uroczystość urządził w sali p. Jankowiaka Z. M. P. „Jedność”, którą zagałi okolicznościowym przemówieniem prezes p. Strzelczyk, witałając przybyły w komplecie zarząd Stronnicstwa Pracy. Sekretarka p. H. Jabłońska wygłosiła udatnie deklamację. Po dzieleniu się opłatkami bawiono się ochoczo i harmonijnie.

— **Kierownik szkoły pod kołami samochodu.** Koło pomnika Kasprowicza wpadł pod koła samochodu kierownik szkoły z Batkowa (pow. Inowrocław) p. Matyszek, doznając złamania obojczyka. Rannego odwieziono do szpitala. Winę ponosi kierowca samochodu.

MOGILNO. (mk) Groźny pożar powstał w zagrodzie rolnika Teodora Zaleskiego w Parlińku. W czasie młócenia zboża od iskry lokomobili zapaliła się stodoła, następnie chlew i narzędzia rolnicze, które splonęły. Pogorzelec ubezpieczony był na 9600 zł. Straty wynoszą 6.000 zł.

— W lokalu p. Tylkowskiej odbyło się walne zebranie cechu kowalskiego, które mu przewodniczył p. Mikołajewski ze Strzelca. Do nowego zarządu wybrano pp.: Radtkego — st. cech., Walecia — zastępcą, Paternogę z Chabska — sekretarzem, Kaszyńskiego z Wylatowa — skarbnikiem i Dąbrowskiego ze Strzelca, Mikołajewskiego ze Strzelca, Jaskólskiego z Mogilna. Komisję rewizyjną tworzą pp. Szmyd - Żabno, Lewandowski - Czarnotul i Zachariasz - Sadowo.

— Przypominamy Hallerczykom o walnym zebraniu, które odbędzie się w niedzielę 12 bm. o godz. 15 w sali p. Filisiewiczza.

TRZEMESZNO. (mk) Walnemu zebraniu K. S. M. przewodniczył prezes dek. Akeji Kat. p. dr Winkler. Mgr Pawlak z centrali z Poznania wygłosił referat o zadaniach K. S. M. Uchwalono program pracy na rok 1939 i uzupełniono zarząd przez wybór pp. Zawady i Krotoszyńskiego - nauczyciela z Zielenia.

KRUSZWICA. Kino Ziemowit: „Ostrożnie z miłością”.

— W salce P. W. i W. F. odbyły się interesujące rozgrywki w ping-pong, zorganizowane przez tow. gimn. „Sokół” pod kierownictwem naczelnika Ed. Baralkiewicza. Mistrzem na rok 1939 został p. M. Skonieczny, 2. Dembowski, 3. Leon Lewandowski, 4.

Józef Talarczyk, 5. W. Ściogocki, 6. W. Puchoła.

CHELMCE. W kościele parafialnym w Chełmcach pobłogosławiony został dnia 8 lutego br. związek małżeński panny Katarzyny Mrowczyńskiej z Morgów z panem Władysławem Wesolowskim z Czołowa. Młodej parze „Szczęść Boże!”

STRZELNO. (w) Starosta powiatowy mogileński zarządził na dzień 26 lutego b. r. wybory do rady miejskiej w Strzelnie.

— Złote gody małżeńskie obchodzili ostatnio obywatele tut. miasta Ignacostwo Maciejewscy. Na intencję jubilatów odprawił ks. wik. Kinecki uroczystą mszę św. i udzielił im błogosławieństwa.

GNIĘZNO. (fb) W niedzielę odbył się w Gnieźnie zjazd delegatów Tow. ogródków działkowych i osiedli robotniczych z całej Wielkopolski. Zjechało się 88 delegatów. Po wystąpieniu mszy św. w bazylice udamo się do auli gimnazjum kupieckiego, gdzie oficjalnie zjazd otworzył prezes zarządu okr. p. Bąkowski. Następnie przemawiali p. prezydent miasta Maćkowiak i dyr. ogr. m. p. Marciniak z Poznania. Po obiedzie zwiedziło osiedle robotnicze im. ks. biskupa Laubitz, po czym odbyło się w ratuszu przyjęcie w obecności p. prez. Kasprowicza. Wieczorem odbyło się podniosłe zebranie uroczystościowe z udziałem przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych, w czasie którego prezes Bąkowski wręczył ks. biskupowi Laubitzowi honorową odznakę związku. Z kolei głos zabrał ks. biskup, który w gorących słowach wywniósł ideę ogródków działkowych. Pienią wykonał chór Seraficki. Uroczystość zakończono hymnem działkowców.

Odnaczeni Wielkopolanie i Pomorzanie.

Srebrnym krzyżem zasługi za zasługi na polu pracy społecznej odznaczeni zostali pp.: Władysław Baiski w Żninie, Ignacy Blajetów w Lgowie, Zbigniew Ciesielski w Golinie, Ignacy Cwojdzinski w Lesznie, Tadeusz Gorzelniński w Toruniu, Lech Jankowski w Toruniu, Henryk Kalkstein-Osłowski w Toruniu, Jan Kołacki we Wrześni, Wawrzyn Malczewski w Gnieźnie, Teofil Pezalski w Lesznie, Wacław Stachowiak w Obornikach.

Brazowym krzyżem zasługi za zasługi na polu pracy społecznej odznaczeni zostali pp.: Stanisław Janiak w Gnieźnie, Jan Kapturczak w Lesznie, Kacper Izdorzyczyk w Kotlinie, Antoni Kuszewski w Lubinie Małej, Jan Mielcarski w Żninie, Antoni Przybylski w Żninie, Sylwester Przysiański w Kotlinie, Weronika Ratajczakowa w Lesznie, Józef Rusiecki w Gdyni, Antoni Sadowski w Lesznie i Piotr Więckowiak w Lesznie.

LASKOWICE. (kc) Dziesięciolecie tow. śpiewu „Lutnia” obchodzono bardzo uroczysto. Uroczystość rozpoczęła mszą św. w miejscowej kaplicy, przy czym ks. Szczepański wygłosił podniosłe kazanie o znaczeniu śpiewu. Po południu po uroczystym zebraniu śpiewacy laskowiccy wystawili wesołą jednoaktówkę Fredry p. t. „Piosnka wujaszka”, rozśmieszała skeczem „Omyłka”, przy czym wybitnie popisywali się p. M. Sadowska i p. Wesolek, wreszcie chór popisywał się występami śpiewaczyni. Chórowi, gorąco oklaskiwanemu, przewodził kier. szkoły p. Urbański, który od samego założenia dzielnie kieruje chórem jako dyrygent. Miłą uroczystość zakończono wesołą zabawą taneczną.

SEPOLNO KR. Na walnym zebraniu Kółka Rolniczego w Jastrzębcu referowano sprawę rejestracji długów rolniczych. Plan pracy na rok 1939 przewiduje zorganizowanie wspólnej plantacji kwalifikowanych ziemniaków, współpracę w utworzeniu spółdzielni mleczarskiej w Więchorku, zbiorowy zakup nasion, ziół jarych i pastewnych, drzewek owocowych i nawozów sztucznych, zorganizowanie porad gospod. i prawnych i wspólnego zbytu produktów rolnych oraz uczenie dziesięciolecia koła.

CHELMŹA. Wyrokiem sądu grodzkiego skazano nieoprawnych małoletnich przestępców: Pawła Szamockiego, Jana Kobusińskiego, Alfonsa Lewandowskiego i pasera Józefa Zelmańskiego po 6 miesięcy więzienia.

TUCHOLA. (fm) Tow. gimn. „Sokół” w Tucholi odbyło 5 bm. roczne walne zebranie z udziałem prezesa okr. II p. mec. Krzyżńskiego z Chojnic. Zebranie zagałi prezes p. dr Prais, po czym przewodniczącym zebrania wybrano p. mec. Kończaka, sekretarzem p. Konurówna. Zarząd w sprawozdaniach wykazał dokonania w roku sprawozdawczym. W dyskusji nad sprawozdaniem prezes okr. p. mec. Krzyżński apelował do gniazda, aby w roku 1939 praca się ożywiła, zwłaszcza w oddziale męskim, by gniazdo mogło być dobrze reprezentowane na zlotach. Na wniosek komisji rewizyjnej udzielono zarządowi absolutorium. W miejsce ustępujących członków wybrano do zarządu na 3 lata pp.: A. Śpitzę, J. Szmeltera, B. Dąbkiewicza i E. Ulatowskiego. Wiceprezesa wybrano ponownie p. mec. Cz. Kończaka. Następnie powzięto uchwałę, mocą której mianowano p. Janinę z Pakowskich Eltkowską w dowód zasług członkiem honorowym.

CHOJNICE. (s) Pod przewodnictwem p. burmistrza Sierackiego 6 bm. odbyło się zebranie komitetu budowy szkoły powszechnej, na którym oświadczył przewodniczący, że z dodatkowego budżetu na rok 1939/40 zostanie wyasygnowana kwota 50—100 tys.

zł. Fundusze na ten cel zamierza miasto uzyskać przez pożyczkę z Banku Gospodarstwa Krajowego lub z Komunalnej Kasy Pożyczkowej, a dalsze fundusze złożyć obywatele miasta Chojnic. Prócz tego i tut. koło P. Z. Z. stara się o fundusze na budowę szkoły. Szkoła powszechna wobec takich podstaw finansowych ma stanąć jeszcze tego roku. Gmach stanąć ma przy ul. Żwirki i Wigury.

STAROGARD. (jw) Miejski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym ogłosił sprawozdanie, z którego wynika, że w czasie od 1. 12. 38 do 31. 1. 39 z ofiar społeczeństwa wpłynęło w gotówce 8.643,24 zł, z wojew. komitetu 1000 zł, zaś w naturaliach 850 kwintali węgla, 75,5 kwintali kartofli i 300 kg kawy siodowej. Komitet zatrudnił przejściowo w grudniu 355, w styczniu 381 bezrobotnych. Niestety, szczupłość funduszy nie pozwalała na zatrudnianie wszystkich bezrobotnych.

— Roczne walne zebranie Tow. Powstańców i Wojaków placówki Starogard pod przewodnictwem p. marszałka Nurka dokonało wyboru nowego zarządu, do którego weszli pp.: Brzostowski - prezes, Pawełczyk - wiceprezes, Deliński - sekretarz, Gapa - zast. sekretarza, Bach - skarbnik, Antoni Hoppe - referent org. Komisja rewizyjna pp.: Roszak, Krauze i St. Kreft.

CZERSK. (a) W niedzielę 5 bm. odbyło się w sali p. Jagalskiego walne zebranie Kat. Stow. Ludowego przy bardzo liczny udział członków i członkiń. Zebranie zagałi prezes p. dr Zieliński. Ks. prob. Stawicki wygłosił okolicznościowy referat. Wobec tego, że przeszło 80-letni prezes p. dr Zieliński, który przez 43 lata dzierżył prezesurę w K. S. L., z powodu starości odmówił dalszego przesuwania, w uznaniu jego zasług mianowano go opiekunem. Prezesa wybrano p. Bocińskiego, wiceprezesa p. Langowskiego, prezesa kobiet p. Wochową, skarbnikiem p. Kręskiego, sekretarzem p. Wróbla, zastępcą p. Żygowskiego. Rewizorami kasy zostali pp. Pepliński i Żygowski.

CHELMNO. (lm) Kino Apollo: „Płomienie serca”.

— Nieznani sprawcy zakradli się do magazynu hurtowni wódek i spirytusu, skąd skradli 200 butelek spirytusu (wartości przeszło 1000 zł) na szkodę hurtownika p. Boruty.

— We wtorek 7 bm. wybuchł groźny pożar w zabudowaniu należącym do szewca p. Gutowskiego, zam. na plantach kolejowych niedaleko Parowy. Pastwą żywiołu padła obora napelniąca słomą, sianem, żywym i martwym inwentarzem. Przyczynę pożaru nie udało się na razie ustalić.

— Złote gody małżeńskie obchodzili 4 bm. Franciszek i Maria z Musiołów Onaszowie z Górnych Wymiar. Uroczystą mszę

św. w kościele farnym w Chełmnie odprawił ks. Szmelter, błogosławieństwa udzielił ks. dziekan Zynda. Jubilaci wychowali 9 dzieci, z których 8 żyje (26 wnuków). Jubilat liczy lat 78, a jubilatka 68. Pan Onasz piastował różne urzędy, był długoletnim wójtem, urzędnikiem stanu cywilnego, agentem poczt. i in. Brał również czynny udział w wielu organizacjach społeczno-gospodarczych.

WEJHEROWO. (ap) Kino Casino wyświetla „W cztery oczy”.

— Miejscowemu piekarzowi p. L. Browarczykowi (ul. Sienkiewicza) w tajemniczy sposób od dłuższego czasu zmniejszała się liczba wypiekanego chleba i pieczywa. Ostatnio nocą ustawivszy się na czatach, p. B. przyłapał na gorącym uczynku złodzieja. Okazał się nim jego czeladnik, niej. Marczyński, który od kilku tygodni już wykradał pieczywo swemu chlebodawcy, wywożąc je na sprzedaż do swego sklepu pieczywa przy ul. Pierackiego. Niesumienym czeladnikiem zajęła się policja.

ŚWIECIE. (t) Kino Astoria: „Strachy”.

— Złoty jubileusz samodzielnej pracy zawodowej obchodzi w tych dniach mistrz powroźniczy p. Maciej Szmyt, zamieszkały w Świeciu od 50 lat. Wymieniony należy do nielicznej garstki członków Sokola, którzy pracują w nim od założenia. Jubilatowi „Szczęść Boże” na dalszej drodze życia.

ŚWIEKATOWO. (t) Kat. Stow. Ludowe odbyło w niedzielę 5 bm. walne zebranie. Nowy zarząd tworzą pp. Rzeźnikowski z Tuszyn jako prezes, wójt Włoch zastępca, Kuczora sekretarz, Partyka skarbnik, Gerka i Gackowski z Zalesia — komisja rewizyjna.

SEROCK. (t) Miejscowe oddziały Kat. Stow. Młodzieży żeńskiej i męskiej odbyły swe walne zebrania. Nowy zarząd oddziału męskiego tworzą druhowie: Zaleski — prezes, Olejniczak — zast., Myk — sekretarz, Janowski — skarbnik, Nowicki — naczelnik. Oddział żeński wybrał nowy zarząd w nast. składzie: Wilczyńska — prezeska, Sokolnicka — zast., Hopówna — sekretarka, Gollnikówna — skarbniczka. Asystentem obu oddziałów jest ks. Kalinowski.

GRUDZIĄDZ

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” mieści się przy ul. Toruńskiej 22, tel. 1294. Biuro czynne od godz. 8—18.

T. C. L. Biblioteka i Czytelnia (ul. Legionów 28) otwarta od godz. 11—12 i 17—19 (w soboty tylko do godz. 18).

Pogotowie pożarnicze tel. 11-11.

Nocny dyżur pełnią: apteka „Pod Orłem”, 3 Maja 37, tel. 1360 i apteka „Pod Gryfem”, Legionów 33, tel. 1524.

REPERTUAR KIN:

Apollo: „Tyran”.

Gry: „Suez”.

Orzeł: „Dwa dni w raj”.

— **Roczne walne zebranie Tow. Restauratorów na Grudziądz i okolicę** odbędzie się w poniedziałek 13 bm. o godz. 16 w lokalu „Królewski Dwór”.

— **Walne zebranie koła b. uczestników strajku szkolnego 1906/07** odbyło się 4 bm. w lokalu „Gospody Rzemieślniczej”, które zagałi prezes p. Murawski, proponując na przewodniczącego walnych obrad przedstawiciela zarządu związku p. Sobocińskiego. Po sprawozdaniach i udzieleniu absolutorium wybrano nowy zarząd w dotychczasowym składzie. Pod koniec omówiono szereg spraw bieżących oraz apelowano do uczestników strajku szkolnego, dotąd do związku nie należących, by zechcieli zgłosić swoje przystąpienie celem uzyskania weryfikacji. Informację udzielił sekretarz koła p. Rogowski, ul. Staszica 8 m. 10.

— **Marynarz na urlopie pokuty został nożem.** Bawiącego w Grudziądzu na urlopie marynarza Czesława Borowskiego zacięło we wtorek pod wieczór na ul. Wybickiego trzech nieznanych mu osobników. Wywiązała się bójka, w czasie której jeden z awanturników nożem zaatakował marynarza, przebijając mu lewą dłoń. Policja wdrożyła energiczne dochodzenia.

— **Nożowa awantura w rodzinie Loeffelbeinów.** Do policji wpłynęło doniesienie Czesława Loeffelbeina (Konarskiego 29), oskarżające rodzinę Loeffelbeinów, zam. przy ul. Konarskiego 31, o ciężkie pobicie 16-letniego syna Walentego. Młodzieniec ten odniósł szereg ran na głowie i ukłuty został nożem w rękę. Wdrożone dochodzenia mają ustalić tożsamość awantury.

— **Łobuzerski wybrzyk.** Do sądu grodzkiego skierowano sprawę przeciwko 23-letniemu Józefowi Grabcowi i 21-letniemu Leonowi Lupkowskiemu, obaj zamieszkali w Nowych Mostach pod Grudziądzem, o umyślne uszkodzenie tablicy ostrzegawczej przy szosie wojewódzkiej nr 13 w miejscowości Kłódka. Grabiec i Lupkowski rzucali w tablicę kamieniami. Czeka ich kara za łobuzerski wybrzyk.

— **Wsiakta jak kamfora.** Dr Jerzy Reiss (Piłsudskiego 116) zgłosił, że w ub. sobotę ulotniła się służąca jego Helena M. Po ulotnieniu się służącej, żona dr. Reissa stwierdziła brak zwinowego płaszcza damskiego, przechowywanego w walizce w korytarzu.

Kino (n-1219)
Marysieńka
Początek o 5, 7 i 9,10

Dziś, piątek PREMIERA!
ROBERT TAYLOR
M. O'SULLIVAN; L. BARRYMORE w przepięknym filmie reż. genialn. JACK CONWAYA p. t.

Student z Oxfordu

W niedzielę, godz. 12.30 nieodwołalnie ostatni raz
Loretta Young. Annabella Tyrone Power
w wielkim filmie Ceny 85 i 50 gr.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 9 lutego 1939 r.

KALENDARZYK

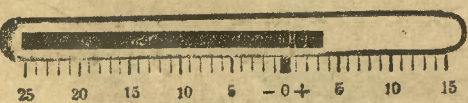
Dziś: Scholastyki.
Jutro: Objawienie N. M. P. w Lourdes.
Wschód słońca o godzinie 7.25.
Zachód słońca o godzinie 17.04.

Stan pogody.

Wczoraj w godzinach popołudniowych na zachodzie było dość pogodnie. Na pozostałym zaś obszarze kraju trwała pogoda pochmurna z mgłą w dzielnicach środkowych, a drobnym deszczem w północnych. Temperatura o godz. 14 wynosiła od 2 st. w Wileńskim do 12 st. na Śląsku Cieszyńskim. Stacje górskie o tej samej porze notowały: Zakopane plus 9 st., Kasprowy Wierch pl. 3 st. i Pop Iwan minus 3 st. Dziś rano w Bydgoszczy nadal ciepło, lecz silny wiatr. Przewidywany przebieg pogody: Po krótkotrwałych rozpodzieniach ponowny wzrost zachmurzenia od zachodu kraju i miejscami deszcze. Temperatura w ciągu dnia kilka stopni powyżej zera. Uniarkowane i porywiste, a na północy dość silne wiatry południowo-zachodnie i zachodnie.

Termometr wskazywał dziś rano:

DYŻURY NOCNE APTEK od 6-12 lutego 1939 r.:

- 1) Apteka Piastowska, ul. Śniadeckich.
2) Apteka pod Złotym Orłem, Rynek Marsz. Piłsudskiego 1.

Telefon Pogotowia Ratunkowego 26-15.

Muzeum Miejskie przy ul. Farnej otwarte codziennie od godz. 11-15, w niedziele i święta od godz. 11-14. Obecnie w Muzeum wystawa zbiorowa Wojciecha Gersona.

Muzeum Miejskie - Bielawki, ul. Piarackiego 8, otwarte codziennie od godz. 11 do 14. Stała wystawa darów: obrazy Leona Wyczółkowskiego i rzeźby Konstantego Laszczki.

Biblioteka Nowości T. C. L. przy ulicy Gdańskiej 30, 1 piętro, wypożycza książki od godz. 11-13.30 i od 16-19.

Specjalny skład nut - Bydgoszcz, ul. Gdańska 34.

Z TEATRU MIEJSKIEGO im. K. H. Rostworowskiego

Dziś, w piątek oraz jutro w sobotę, dalsze przedstawienia jednej z najpiękniejszych operetek „HRABINA MARICA” z muzyką E. Kalmana z udziałem pp. M. Gabrielli, H. Krzywickiej, K. Korowicz, H. Wańskiej, K. Dembowskiego, M. Domostawskiego, E. Kowalczyka, T. Kuźmińskiego, S. Lochmana i St. Winczewskiego.

W niedzielę, dnia 12 bm. o godz. 16 po cenach zniżonych dana będzie przemiana operetka „KRYSLA LEŚNICZANKA” z p. Wańską w roli tytułowej na czele dobrze zgranego zespołu.

O godz. 20 również po cenach o 30 procent zniżonych przedstawienie komedii w pięciu aktach E. Scribe'a pt. „SZKLANKA WODY” z udziałem Domańskiej, Koronkiewiczówny, Okońskiej, Kowalczyka, E. Mierzejewskiego i Małatyńskiego w reżyserii dyr. Al. Rodziewicz.

Na wyżej wymienione przedstawienie bilety są już do nabycia w kasie teatru.

W pełnych próbach doskonała komedia „DAR PORANKA” z gościnnymi występami najwspanialszego gwiazdora ekranu Franciszka Brodniewicza, którego występy stają się niewątpliwie wielką atrakcją artystyczną dla teatralnej i kinowej publiczności naszego miasta. Franciszek Brodniewicz przyjeżdża tylko na trzy występy, tj. 17, 18 i 19 lutego br.

Bilety są już do nabycia w kasie teatru. Zniżki nieważne.

Celem ustalenia dokładnej liczby narykć na dorocznym balu i bankiecie reprezentacyjnym restauratorów, uprasza komitet o odebranie kuponów dla członków i gości, najpóźniej w poniedziałek 13 bm. w następujących punktach: winiarnia Goerdel, probiernia Burdajewicz, luł. u p. Sentkowskiego w Resursie Kupieckiej (n1209)

Historia przypominająca transakcje z kolumną Zygmunta.

Sprzedal parcele budowlane których nie posiadał.

Za wyrafinowane oszustwo skazany na 4 lata więzienia.

Bardzo ciekawe jest to procesu, który toczył się we wczorajszym czwartek przed sądem okręgowym w Bydgoszczy a przypominający żywo transakcję z kolumną Zygmunta w Warszawie i inne kawały, dokonane przez różnych spryciarzy. Na ławie oskarżonych zasiadł podający się za kupca 33-letni Zygmunt Lewandowski, zam. w Bydgoszczy przy ul. Stawowej 27, oskarżony o oszustwo. Typem był już czternaście razy karany i to zawsze za przestępstwa dokonane z chęci zysku. Jedną z „najgrubszych” jednak spraw była właśnie eprawa nabrania w podstępny sposób niejakiego Anastazego Szczygła i syna jego Alfonsa z Bydgoszczy, rozpatrywana wczoraj.

To tego interesującego procesu, który ciągnął się do późnych godzin popołudniowych jest następujące:

Alfons Szczygł nabył w 1936 parcelę w Bydgoszczy przy ul. Leszczyńskiego 4 i na tej parceli w 1937 r. zaczął budować dom. Ponieważ jednak na prowadzenie dalszej budowy nie posiadał płynnej gotówki, przelo postanowił sprzedać tę parcelę wraz z rozpoczętą budową. W tym celu w imieniu swego syna Alfonsa, który w tym czasie służył w wojsku, ojciec jego Anastazy Szczygł zwrócił się do różnych pośredników, m. in. i do pośrednika Jana Chanela.

W pierwszej połowie sierpnia 1938 zjawił się u Szczygłów pośrednik Chanela z zapytaniem, czy nie zamieniliby swojej nieruchomości na parcele budowlane żony oskarżonego Pelagii Lewandowskiej, położone w Poznaniu. Szczygłowie wyrazili zgodę na pertraktację i po zetknięciu się z mężem Lewandowskiej, uznali za konieczne pojechać do Poznania i obejrzeć sobie parcele. W tym celu Anastazy Szczygł spotkał się w Poznaniu z Lewandowskim, który

wyprowadził go w pobliżu elektrowni poznańskiej na drogę, wiodącą tuż nad samą rzeką Wartą. Przy drodze znajdowało się kilkanaście will zwróconych frontem do Warty. Lewandowski zwrócił Szczygłowi uwagę, że w tej właśnie pięknie położonej oficcerskiej dzielnicy will niedaleko śródmieścia tuż nad Wartą znajdują się trzy parcele jego żony, wskazując zarazem teren, który rzekomo był jej własnością. Zaznaczył także, że wysunięta parcella naroznikowa już jest skanalizowana. Oczywiście podobowało się to wszystko bardzo Szczygłowi tak, że z miejsca zgodził się na tak korzystną zamianę.

Niebawem więc doszło do zawarcia umowy notarialnej u notariusza dr. Nieduszyńskiego w dniu 22 sierpnia ubr. na zasadzie której to umowy Pelagia Lewandowska wzamian za nieruchomość Alfonsa Szczygła, położoną przy ul. Leszczyńskiego 4, przeniosła na niego prawo własności trzech parcel w Poznaniu przy ul. Starołęka, dopłacając tylko dwa tysiące zł.

Po zawarciu umowy Szczygłowie zaczęli się pakować i przygotowywać do przeprowadzki. W tym celu tydzień po zawarciu umowy udali się do Poznania celem wyszukania dogodnego mieszkania i ponownego oglądnięcia nabytych parcel. Po przybyciu do Poznania Anastazy Szczygł nie mógł znaleźć nabytych parcel, ponieważ kierunek, w którym napotkali przechodnie wskazywali mu potężenie ul. Starołęki nie zgadzał się z zapamiętanym przezeń położeniem parcel przedstawionych mu uprzednio przez oskarżonego Lewandowskiego. Okazało się, że pierwotnie pokazane przez Lewandowskiego parcellę nigdy nie były własnością żony jego Pelagii i że padł ofiarą oszustwa. Parcellę będącą własnością Pe-

lagii L. nabyte przez nią w maju ubr. za cenę 1000 zł znajdowały się na zupełnie innym miejscu w Wielkiej Starołęce, daleko nie przedstawiały tej wartości, jaką miały parcellę pierwotnie przedstawione przez Lewandowskiego. W ten sposób Szczygł wprowadzony w błąd pokrzywdzony został przez Lewandowskiego o kilka tysięcy złotych.

Sprawę skierowano do prokuratury i

Zygmunt Lewandowski we wrześniu ub. r. osadzono w areszcie śledczym. Doprrowadzono go wczoraj do więzienia na rozprawę. Nie przyznał on się do winy, tłumacząc się wykretnie i twierdząc, że cała historia została przez Szczygłów zmyślona.

Przesłuchano ogółem 19 świadków, których zeznania przeważnie obciążały oskarżonego. Sad w wyniku postępowania dowodowego skazał Zygmunta Lewandowskiego na karę 4 lat więzienia i utratę praw obywatelskich i honorowych na przeciąg lat 5. Rozprawie przewodniczył sędzia Okręgowy Barycza, oskarżał prokurator Masojada a bronił adwokat Telichowski.

SOBOTA

11 Lutego

BAL KUPIECTWA

RESURSA KUPIECKA.

(n1195)

Nagrody dla uczestników plebiscytu sportowego.

Piętnaście nagród czeka uczestników plebiscytu sportowego „Dziennika Bydgoskiego”.

Za najtrafniejszą klasyfikację 10 najlepszych sportowców Pomorza w 1938 r. przyznane zostaną nast. nagrody:

- 1. Aparat fotograficzny.
2. Półroczny abonament „Dziennika Bydgoskiego”.
3. Zegarek na rękę.
4. Luksusowe wydanie „Fana Tadeusza” A. Mickiewicza - nagroda księgarni N. Gieryna w Bydgoszczy.
5. Album do fotografii.
6. Kwartalny abonament „Dziennika Bydgoskiego”.
7. Łyżwy.
8. Miesięczny abonament „Dziennika Bydgoskiego”.
9. Wągęlin „Człowiek panem przestworzy”, ilustrowane dzieło - nagroda księgarni N. Gieryna.
10. Portfel.

Nagrody za najtrafniejszą klasyfikację 5 najlepszych klubów sport. Pomorza w 1938 r.:

- 1. Srebrna papierośnia.
2. Teka do akt.
3. Album do fotografii.
4. Miesięczny abonament „Dziennika Bydgoskiego”.
5. Dominik - „Zdobycze techniki”, książka, nagroda księgarni N. Gieryna.

Przypominamy, że jeszcze tylko 5 dni trwać będzie plebiscyt sportowy. Zamknięcie plebiscytu 15 bm.

Uwaga, uczestnicy plebiscytu!

Jak się dowiadujemy, Urząd Pocztowy zwrócił wysyłającym cały szereg kopert z kuponami, gdyż na kopertach naklejono 5-groszowe znaczki. Dotychczas (w ub. latach) poczta nie kwestionowała kuponów, uznając je jako druki. Ponieważ obecnie ma to miejsce - prosimy uczestników o normalne markowanie listów z kuponami, by nie narażano się na zwrot korespondencji lub dopłatę.

KUPON PLEBISCYTOWY

na listę 10 najlepszych sportowców Pomorza.

- 1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Nadsyła: (imię, nazwisko, adres)

KUPON PLEBISCYTOWY

na listę 5 najlepszych klubów sport. Pomorza

- 1.
2.
3.
4.
5.

Nadsyła: (imię, nazwisko, adres)

14 maja w Grudziądzu zbierze się zjazd wojewódzki

Stronnictwa Pracy z Wielkiego Pomorza.

W Bydgoszczy obradował w dniu 7 bm. zarząd wojewódzki Str. Pracy z udziałem prezesa rady wojewódzkiej p. red. Teski oraz wiceprezesów J. Cywińskiego i Góralewskiego. Na posiedzeniu prezes zarządu wojew. p. dyr. Antezak z Torunia złożył sprawozdanie polityczno-organizacyjne, po czym odbyła się dyskusja, w której zabierali głos pp. red. Teska, radca Beyer, Pałaszewski, mec. Trzebiński, Starszak, red. Felczak i inni.

Podjęto szereg uchwał, wśród których na uwagę zasługują postanowienie, aby tegoroczny pomorski zjazd wojewódzki Stronnictwa Pracy odbyć w Grudziądzu w dniu 14 maja br.

Zjazdowi postanowiono nadać charakter ściśle organizacyjny z dopuszczeniem delegatów, przewidzianych statutem i posiadających legitymację na rok 1939.

Kino Krystal

DRUGI PORANEK FILMOWY

na Polskie Szkoło niotwo zagranicą

W niedzielę, dnia 12 lutego o godzinie 12,30

wyświetlamy nieodwołalnie po raz ostatni film polskiej produkcji

Ostatnia Brygada

z Barszczewską, Gorczyńską, Wysocką, K. Junosza Stępowskim,

z którego dochód z przedstawienia przeznacza się na Polskie Szkoło niotwo za granicą. (n1277)

16-tacy zapraszają... na żeglarski wieczór taneczny, który organizuje w sobotę, dnia 11 bm. w sali „Starej Bydgoszczy” Krąg Starszoharcerski.

Szczęście jeszcze do osiągnięcia! Jutro za późno - dzisiaj zdecydować musisz czy za Twój trud i znój życiowy należy się godzina rozrywki, czy też w zgrzybieniu i bez urozmaicenia osłabiać własny instynkt twórczy. Zatem wszyscy optymiści, wszystkie pięknie Panie i dostojni Panowie znajdą należyte zadowolenie na balu kupieckim, który organizuje w bieżącą sobotę 11 bm. Związek Drogerzystów i Tow. Kupców w salach Resursy Kupieckiej. Wiele obiecująca młodzieży! Raz do roku - lecz tylko na bal kupieckwal (n1204)

Dyrekcja Angielskich Kursów w gimn. Kopernika podaje do wiadomości, że przyjmuje się jeszcze zapisy na początkowy kurs angielskiego. Zaznacza się, że jest to ostatni kurs organizowany w bieżącym roku szkolnym. Przyjmuje się również jeszcze zapisy na kursy: średni, wyższy i na korespondencję handlową. Sekretariat otwarty codziennie od 6-8 wieczorem. (n835)

